

DVOMESEČNIK
LETNIK 72, ŠTEV. 2 (498)

GLASILO
ZASALEZIJANSKODRUŽINO

MAREC - APRIL 1999

2

Salezijanski Vestnik

**BOG
JE OBLEKEL
ČLOVEKA**

**GOTOVOST
ZAUPANJA**

**KDO ME LJUBI,
KO SEM
DRUGAČEN**

ZVESTOBA? ČEMU?

**Bog, ki je ljubezen, je zvest svojim
obljubam. Ne čaka, da bomo mi vredni
njegove zvestobe in ljubezni.
V vsem dobrem nas on sam prehiteva.**

Naša vsakdanja izkušnja potrjuje, kako lepo je, ko se lahko na koga popolnoma zanesemo.

Kako dobro nam dene, ko ugotovimo, da vezi dobrohotnega prijateljstva z menjavo letnega časa niso zatonile. Podobno lahko z zadovoljstvom opazimo, kako zdravo in veselo raste otrok, ki mu starša s svojo zvestobo v ljubezni ustvarjata topel dom.

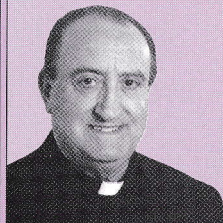
OBNOVIMO ZVESTOBO

Zvestoba, ki je izraz ljubezni, je nekaj živega, nekaj, kar potrebuje hrano za svoj nadaljnji obstoj in rast. Ni nekaj samo po sebi umevnega. Zato jo je treba poživljati z dejanji, ki jo krepijo.

Takšna in podobna razmišljanja so nekje v jedru povabila, ki ga je na vse nas hčere Marije Pomočnice naslovila naša vrhovna predstojnica m. Antonija Kolombo. Vabi nas, naj letošnje leto priprave na veliki jubilej učlovečenja preživimo kot čas preverjanja in poglobljanja temeljev našega življenja v zvestobi Bogu, ki nas je poklical. Želi, naj

Vežilo '99

**»SLAVLJEN BOG
IN OČE NAŠEGA GOSPODA
JEZUSA KRISTUSA« (Ef 1,3)**

Obrnimo se k njemu s sinovsko ljubeznijo, da bi mogli skupaj z mladimi graditi bratsko vzajemnost.

Juan E. Vecchi, vrhovni predstojnik

svoj prenovljeni »da« izrečemo skupaj z vsemi ljudmi dobre volje, z brati in sestrami, z mladimi in starimi, z zdravimi in bolnimi, z vsemi, ki nosijo v srcu Božjo ljubezen, ki bo dajala rast in smisel življenju prihodnjega tisočletja!

Gre za obnovitev tiste zvestobe, ki nam je pri drugih tako všeč in ki jo zelo pogrešamo, kadar je ni. Jasno pa je, da je **svet mogoče začeti učinkovito spreminjati in izboljševati samo pri samem sebi ...**

Zavzetost za življenje v zvestobi je torej skupni imenovalec vseh nas: tako redovnic kot redovnikov, tako laikov kot duhovnikov.

BOG JE VEDNO ZVEST

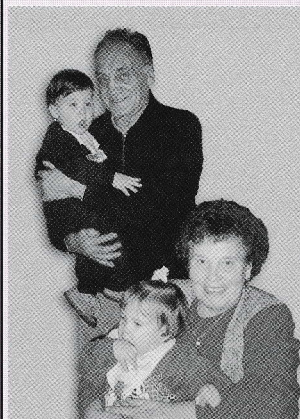
V prizadevanju za poglobljeno zvestobo nismo sami in nemočni. Bog, ki je zvest, želi biti z nami. To nam zagotavlja tudi sveti oče Janez Pavel II. v letošnjem pismu vsem mladim sveta za cvetno nedeljo:

»Vabim vas, da se skupaj z vso Cerkvijo obrnete na Boga Očeta in s hvaležnostjo ter občudovanjem prisluhnete presenetljivim Jezusovim besedam: **Oče sam vas ima rad!** (Jn 16, 27). Sprejmite ljubezen, s katero vam Bog prihaja naproti (prim. 1 Jn 4, 19)! Ostanite zasidrani v tej gotovosti, ki more edina življenju dati smisel, moč in veselje! **Njegova ljubezen vas nikdar ne bo zapustila, nikoli ne bo prenehala z vami njegova zaveza miru** (prim. Iz 54, 10). Vaše ime je zapisal na obe dlani svojih rok (prim. Iz 49, 16).«

Kako lepo bi bilo, če bi **vsi skupaj** ob kaki priložnosti, ki nam jo bodo naslednji meseci ponudili, **obnovili naše krstne obljube, redovnice in redovniki poživili svoje redovne obljube in vsi očetje in matere znova pritrdili svoje izpovedi zakonske zvestobe.**

Svet bi postal lepši, prijaznejši, bolj Božji in zato tudi bolj človeški!

s. Brigita Zelič HMP
inšpektorica

V ljubezni Boga Očeta odkrivamo, kako naj ljubimo ljudi.

V tej številki:

Brigita Zelič ZVESTOBA? ČEMU?	2
Poslanice salezijancev z 18. IZ ŽARIŠČA PRISTNE LJUBEZNI	8
Ivan Turk PEDAGOGIKA DUHOVNIH POKLICEV	10
Jože Pozderac BOG JE OBLEKEL ČLOVEKA	12
Monika Pajk KDO ME LJUBI, KO SEM NA ULICI	16
Martin Lisec GOTOVOST ZAUPANJA	18
Družina Krnc PRIJEL ME JE ZA ROKO	20
s. Mavrija Zabret IZROČATI V MOLITVI	24
Tone Lipar RAKOVNIŠKI GRAD	28

Naslov: SALEZIJANSKI VESTNIK • RAKOVNIŠKA 6
• p. 2404 • 1001 LJUBLJANA • telefon: 061/127 30 28
• dvomesečnik • 2/1999, letnik 72 (št. 498) • Glasilo za salezijansko družino • Izdaja Salezijanski inšpektorat v Ljubljani • Ureja uredniški odbor • Glavni urednik: Janez Potočnik • Grafična priprava: Založba Salve, Ljubljana • Lektorira: Stanislav Duh • Tisk: Tiskarna Ljubljana • ISSN 0353-0477 • www.salve.si/vestnik

• Na podlagi mnenja Ministrstva za kulturo Salezijanski vestnik šteje med publikacije, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov. Št.: 415-107/92 mb z dne 12.5.1992.

MARIBOR

DON BOSKO SHOW

Na praznik sv. Janeza Boska je bil med nami ravnatelj naše gimnazije v Želimljem Tone Ciglar. Našim vernikom je predvsem hotel pokazati na don Boskovo brezpogojno ljubezen do mladih, ki je bila vir njegovega vzgojnega uspeha. Današnji vzgojitelji naj ne bi obsojali mladih, ki so drugačni, temveč jih ljubili brezpogojno.

Navdušeno petje mešanega sta bogoslužju dajala ton svečanosti. Popoldne smo imeli pobožnost za sotrudnike, don Boskove prijatelje in molivce za duhovne poklice, ki jo je vodil Martin Štuhec iz Argentine, ki je sedaj član naše skupnosti. Hkrati je bil v dvorani *don Bosko show* ali Veselo popoldne z glasbo, kvizom, igrami in srečelovom, ki ga je organiziral sobrat Viktor z mladimi animatorji. Nastopali so skoraj vsi razredi veroučencev. Upamo, da je to praznovanje prodrlo globoko v našo notranjost in nas še bolj navdušilo za vrednote, ki jih je oznanjal in živel naš ustanovitelj in zavetnik sv. Janez Bosko.

Jože Pozdarec

smo se zavzeto pripravljali. Vsak dan je prihajalo čistit okolico cerkve kakih 20 mladih. Ljudje se jim kar niso mogli načuditi. Za praznik sv. Janeza Boska smo povabili mlade katoličane iz vse Črne gore. Prišlo jih je kar okrog 250. Slovesno mašo je vodil novi barski nadškof in primas srbski msgr. Zef Gashi. Govoril je v obeh jezikih (albansko in srbsko). Pri maši je zelo lepo prepeval naš mladinski zbor. Popoldne so se mladi zopet zbrali, da bi skupaj razmišljali o odvisnosti. Predavanje, ki sem ga pripravil sam, je imelo naslov: *Proti upanju upati*. Med drugim je bilo presenetljivo pričevanje ene naših deklet, ki si je upala spregovoriti o tem, kako je bil njen prijatelj zasvojen in je imel drogo rajši kot njo. Na koncu je tudi smrt bila močnejša od njenih prošelj. Njena iskrenost je skoraj vsem priklicala solze v oči. Med samim srečanjem je nadškof povabil mlade, da se v čim večjem številu udeležujejo podobnih srečanj, ter napovedal srečanje za mesec maj ob prazniku Dominika Savia in mladinsko romanje v Kompostelo.

Andrej Baligač

RAKOVNIK

PRAVA PESEM MLADOSTI

Slovesno somaševanje ob prazniku sv. Janeza Boska je vodil Mirko Rakovnik ob navzočnosti predstojnika slovenskih salezijancev Stanislava Hočevarja ter drugih duhovnikov. Evharistično slavje - prava pesem mladosti - je spremljalo ubrano petje 600 otrok, ki so se zbrali z raznih krajev Slovenije in zamejstva. Pri slavju je sodelovalo 24 otroških in 2 mladinska pevska zbora, spremljal jih je 25-članski mladinski orkester. Za potrebno sozvočje in navdušenje je kot dirigentka poskrbela Polona Fister, voditeljica Glasbene šole v župniji Rakovnik. Voditelj bogoslužja je spregovoril o tem, kako je don Bosko bolj kot z besedo nagovoril z dobroto, zaupanjem in veseljem. Prepričan je bil, da je v vsakem človeku nekaj dobrega, na čemer je mogoče graditi. Vzgojiteljeva naloga je, da to odkrije. *Vi mladi, ki sodelujete v svojih župnijah s tako čudovitim*

PODGORICA

RAZBITA VSA OKNA

Kaj vse se je dogajalo ob don Boskovem prazniku! Bilo je zelo mrzlo in pihal je strašen sever. Že dolgo ne pomnijo kaj takega. V cerkvi nam je razbil skoraj vsa okna. Na don Boskov praznik

*petjem, dokazujete, da ste sposobni za dobro in lepo, da imate čut za duhovne vrednote, je povedal pridigar. Nadvse sporočilna je bila pesem Ivana Florjanca ob koncu: **Pojdi na pot razklenjenih rok, pojdi na pot skozi življenje kakor don Bosko. Mlademu srcu pozorno prisluhni, ljubi v njem rast, spoštvuj v njem zaklad!***

Tone Lipar

ŽELIMLJE

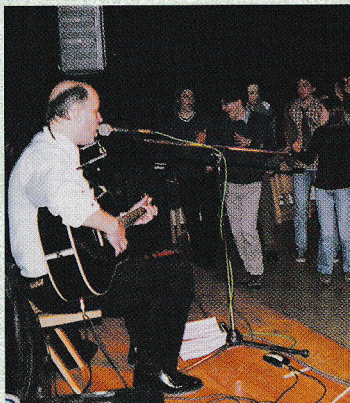
POLN PEHAR ZANIMIVOSTI

◆ V decembru sta imela v Želimljem **koncert bogoslovca Sašo Mugerli in Robert Rolih**, ki sta medtem že izdala svojo prvo kaseto. Ob kitarah in lepih glasovih sta dijake za ves večer zasanjala v svoje duhovne pesmi, ki so se jim globoko vtisnile v srce. (M.H.)

◆ 14. januarja je v želimeljski dvorani dijakinja gimnazije Želimlje **Melitka Križman**, sicer iz Dobropolja, predstavila knjižno izdajo svoje prve pesniške zbirke z naslovom **Večnost v trenutkih**. Njene pesmi so interpretirali člani dramske skupine iz Dobropolja. (e.k.)

◆ 21. januarja je v dom Janeza Boska zašel zelo iskani kantavtor iz daljnega Prekmurja **Vlado Kreslin**. Svoj nastop je začel precej poduhovljeno, vendar se je kasneje temperatura v dvorani primerno dvignila in Vlado je začel obujati spomine na Martina Krpana in svoje zgodnje ter tudi kasnejše bolj poskočne skladbe. Koncert je bil pravo doživetje in tudi Vlado Kreslin je bil presenečen nad tolikšnim navdušenjem nad njegovo glasbo. (D.F.)

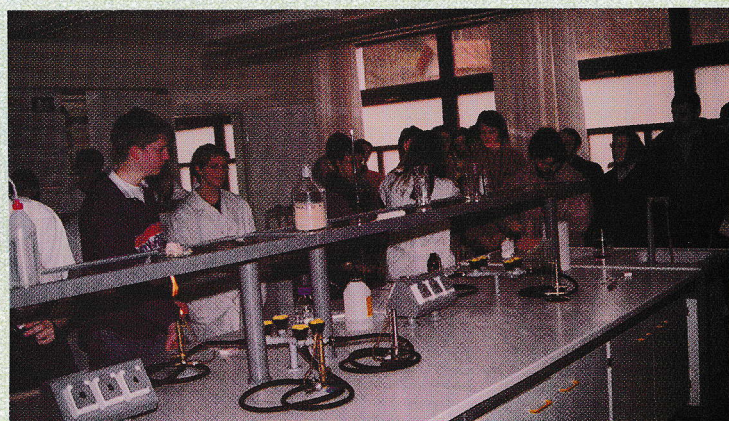
◆ 23. januarja je bil v domu Janeza Boska in gimnaziji Želimlje **dan odprtih vrat**. Od osme ure zjutraj je bil organiziran ogled doma, navzočnost pri šolskih urah in predstavitev raznih krožkov in dejavnosti. Na koncu ogledov je bila še zaključna akademija, kjer so se

dijaki predstavili z različnimi glasbenimi skupinami kot kantavtorji in pesniki. (e.k.)

◆ 27. januarja je bil dom Janeza Boska začaran. Med nas je prišel **čarodej Toni z Bleda**, ki nam je popestril večer s svojimi triki, čarovnijami, iluzijami, žongliranjem in smehom. Mnogi so imeli priložnost čarati tudi sami in neverjetno dobro jim je šlo od rok. Seveda pod Tonijevim budnim očesom. (k.h.)

◆ Že od začetka decembra pa do konca januarja poteka **Don Boskov turnir**, kjer se dijaki doma Janeza Boska pomerijo v desetih različnih panogah, od šaha, ročnega nogometa pa do pikada in prostih metov na koš. Vsako leto zmagovalna vzgojna skupina prejme veliko torto, prvi trije dijaki, ki zberejo največ točk, pa tudi praktične nagrade. (s.o.)

KODELJEVO

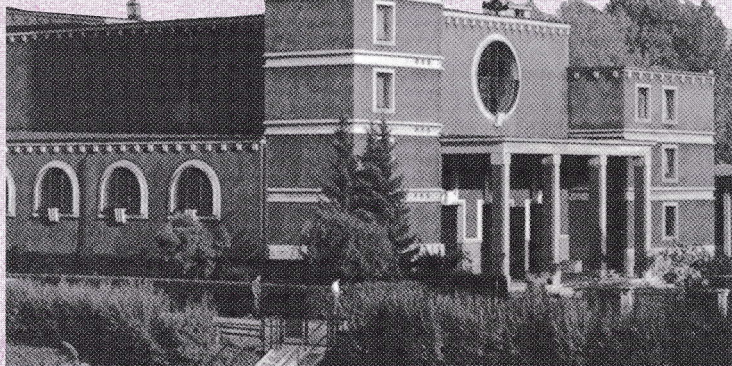
VRTNICE MALE TEREZIKE ZA FANTE

Kodeljevo je bilo znano pred drugo svetovno vojno kot mladinski center, kjer so se zbirali mladi in se je ob Ljubljanici razlegal otroški vik in krik. Oblast je po drugi svetovni vojni utišala to otroško razigranost in jo omejila zgolj na dejavnost v *zakristiji*. V zadnjih letih pa je tudi za nas salezijance zasvetil žarek upanja, da bomo v mrtve stavbe

ponovno prinesli nekaj mladostne razigranosti. Tako smo s pomočjo dobrotnikov odprli nekaj prijaznih prostorov za dijake, ki pri nas živijo, se učijo in jim je ponujena salezijanska vzgoja.

V skupnosti poleg petih salezijancev živi še šest fantov z raznih koncev slovenske dežele, da bi lažje obiskovali zelene šole.

Fantje in salezijanci živimo v prijateljskem ozračju in se medsebojno dopolnjujemo in bogatimo. Največkrat se srečujemo ob večerih, ker je to edini čas, ko se lahko zbere celotna skupnost. Večkrat si človek misli, kako lepo bi bilo, ko bi lahko ponudili bivanje večjemu številu fantov, žal pa

zaradi premalo prostora tega ne moremo storiti.

Če se boste kdaj sprehajali ob Ljubljanici in boste zaslišali glas trobente, klavirja, klarineta in veselega smeha, boste kmalu odkrili salezijansko hišo *Ob Ljubljanici 34*, kjer fantje in salezijanci živimo in delamo skupaj.

- **Andrej-Luka:** Všeč mi je tukaj. Med nami in salezijanci vladajo pristni odnosi.
- **Marko:** Tukaj je veliko možnosti za poglobljen študij in tudi za medsebojno pomoč. Tudi na duhovnem področju lahko veliko naredimo!
- **Tadej:** *Povsod je lepo, doma je najlepše.* Seveda je, vendar, če si v pravem okolju, ti ni dolgčas. V družbi petih fantov se prav prijetno počutim.
- **Martin:** Tukaj si oblikujem občutek skupnosti, ki jo bom znal prenesti v svoje življenje. Navdaja me občutek podpore, ki jo dobivam od svojih vzgojiteljev.
- **Pino:** Tukaj se počutim prijetno. Dobivam veliko izkušenj za življenje.
- **Andrej:** Med nami vladajo dobri in pristni odnosi. To mi daje moralno moč za premagovanje težav in skrbi, s katerimi se srečujem vsak dan.

INDIJA

ODLIKOVANJE SALEZIJANSKEMU ŠKOFU

Škof Thomas Menampampil iz Guwahatija je bil odlikovan z zlato medaljo zaradi prizadevanja za mir med sprtimi plemeni v Assamu. Odlikovanje mu je podelil v Bombaju 9. septembra predstavnik indijske vlade. Škof Menampampil je bil tudi potrjen za naslednjih pet let za člana sveta papeške kongregacije za evangelizacijo. Mi ga poznamo, ko se je pred leti en teden mudil pri nas, da bi spoznal deželo svojega in našega misijonarja Pavla Bernika.

KITAJSKA

ZANIMANJE ZA SALEZIJANSKE ŠOLE

Dve delegaciji iz province Kanton sta obiskali salezijansko šolo v Rosemead v Kaliforniji. Zanimale so jih tehnologije, ki jih tukaj poučujejo kar devet. Pri njih poučujejo samo eno tehnologijo. Najprej je šolo obiskalo 17 ravnateljev poklicnih šol iz Kantona, en teden kasneje pa so jo obiskali inženirji in splošni menedžerji iz province Zhentjang. Zanimale so jih predvsem tehnike pri gradnji hiš.

ITALIJA

ZA MLADE Z ULICE

Poleg zavoda in cerkve Srca Jezusovega so ustanovili center za mlade z ulice, priseljence, odpuščene iz zaporov in podobno. Omogočajo jim šolanje do potrebnega spričevala in poklica. Delo vodi bivši neapeljski inšpektor don Alfonso Alfano. Izjavil je: *Odkril sem neznanega don Boska: najlepše je brati njegove izkušnje z dečki z ulice, z zaprtimi fanti skušati narediti isto, kot je storil don Bosko.* O svojem delu je napisal že dve knjigi: *Na ulicah Srca* in *Ko v Rimu letajo ptičje jate*, tretja pa bo imela naslov *Pobalini* in bo obravnavala posamezne zgodbe mladih.

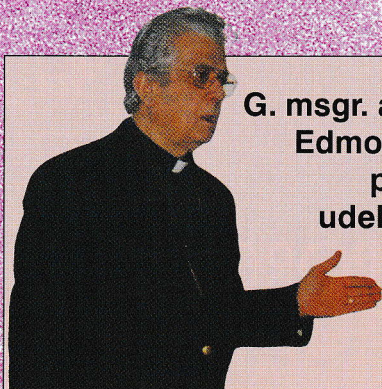
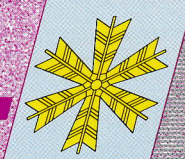

PREROŠKO SPOROČILO VZGOJITELJA

Tudi danes ostajajo vprašanja, o katerih je duhovnik Janez Bosko razmišljal že od začetka svojega poslanstva v želji, da bi razumel, in z namenom, da bi kaj storil. Kdo so mladi? Kaj hočejo? Kaj nameravajo? Kaj potrebujejo? To so bila takrat, kot so tudi danes neizogibna vprašanja, s katerimi se je moral in se mora ukvarjati vsak vzgojitelj.

- Po vsem svetu so med mladimi skupine, ki so resnično odprte za duhovne vrednote in si želijo pomoči ter podpore pri zorenju svoje osebnosti. Z druge strani pa je očitno, da je mladina močno pod vplivom negativnih pritiskov in razmer, ki so sad različnih miselnosti. Pozoren vzgojitelj bo znal upoštevati položaj mladih ter ukrepati z dobro usposobljenostjo in daljnovidno modrostjo.
- Posebna poteza don Boskove *genialnosti* je povezana z vzgojno prakso, ki jo je sam imenoval *preventivni sistem*. Le-ta pomeni bistvo njegove vzgojne modrosti in obsega tisto preroško poslanstvo, ki ga je zapustil svojim in vsej Cerkvi, ki ga priznavajo in mu namenjajo pozornost številni vzgojitelji in strokovnjaki na vzgojnem področju.
- Izraz *preventivni* je treba razumeti bolj kot bogastvo značilne svetnikove vzgojne umetnosti in ne toliko v njegovem strogem besednem pomenu. Predvsem je treba opozoriti na namen, namreč preprečiti negativne izkušnje, ki bi lahko oslabile moči mladega. Ta izraz vsebuje natančno določene cilje in metodološka merila, kot npr. umetnost vzgajati za pozitivne stvari tako, da predložimo izkušnjo dobrega, ki bo mlade pritegnilo zaradi plemenitosti in lepote; umetnost pomagati mladim *rasti od znotraj*; umetnost pridobiti si srca mladih, da se z veseljem in zadovoljstvom zavzemajo za dobro, izogibajo napačnih poti in da jih pripravljamo na jutri s trdnim oblikovanjem značaja.
- Za tako vzgojno poslanstvo pa je potrebno prepričanje, da so v vsakem mladem človeku, četudi izrinjenem na rob ali na stranpoti, moči dobrega, ki ob primerni spodbudi vodijo k odločitvi za vero in poštenje.

papež Janez Pavel II, Pismo »luvenum patris«

**G. msgr. ap. nuncij
Edmond Farhat
pozdravlja
udeležence IZ**

Don Boskovi salezijanci smo obhajali v Želimljem 18. inšpektorialni zbor, in sicer na dveh zasedanjih: od 25. do 28. oktobra in od 27. do 30. decembra 1998. Zazrli smo se v svoje dosedanje življenje in delo in načrtovali svojo prihodnost, da bi mogle naše skupnosti zaživeti kot resnična žarišča don Boskovega duha v korist mladih, v sodelovanju z laiki. Pri sklepnem slovesnem bogoslužju je predstojnik Stanislav Hočevar v imenu vseh sobratov salezijancev predstavnikom salezijanske družine izročil posebne poslanice. Predstavljamo nekaj osrednjih misli teh sporočil.

HČERAM MARIJE POMOČNICE

Na nas salezijance lahko res gledate kot na *so-govornike in celo zaveznike*. Upamo, da to stvarnost živimo, ko skušamo po svojih močeh opravljati med vami značilno *duhovniško poslanstvo*, in tedaj, ko na razne načine pospešujemo *sodelovanje v vzgojnem in pastoralnem poslanstvu*.

Vabimo vas: da bi se skupaj lotili vsaj nekaterih vidikov temeljnega in najpomembnejšega procesa, procesa trajnega oblikovanja; da bi skupno razmišljali o poživljanju marijanskega duha, oživitvi pristnega katehetskega gibanja ter o poživljanju, spremljanju in vzgoji duhovnih poklicev nasploh in še posebej za salezijansko družino.

Naše globoko zaupanje v Gospoda zgodovine bo prebujalo tudi medsebojno zaupanje, da bomo radostno živeli skrivnost Cerkve in tako prispevali, da se bodo mladi počutili po našem prizadevanju *najdragocenejši del človeške družbe*.

DON BOSKOVIM SOTRUDNIKOM

Prepričani smo, da lahko daste prav in don Boskovi sotrudniki velik prispevek naši krajevni Cerkvi. Don Boskovi salezijanci se pripravljamo na obhajanje 100-letnice (2001) prihoda na Slovensko. Strme priznavamo, kako veliko vlogo so imeli pri tem don Boskovi sotrudniki. Niso nam le pripravili pot, ampak tudi omogočili hitro ukoreninjenje in nagli razvoj. Prepričani smo, da vas hoče Bog in njegova zvesta sodelavka Marija Pomočnica uporabiti tudi zdaj, ko vstopamo v tretje tisočletje krščanstva in v drugo stoletje naše navzočnosti na Slovenskem. Poklicani ste k apostolatlu za mlade v tem močno spremenjenem svetu, da bi mo-

gli le-ti tudi danes zaslutiti utrip don Boskove ljubezni. Otroci in mladi, najlepši sad družinskega in narodovega življenja, ostajajo za vedno naši prednostni naslovljenci. Skupaj molimo, da bi poklicani mladi tudi danes zaslišali Gospodov klic in mu pogumno sledili v duhovnih poklicih.

PRISTNE LJUBEZNI

LAIKOM

Salezijansko vzgojno-pastoralno delo je tako pomembno, da to od nas zahteva poseben čut in odnos do mladih, pričevalno življenje in strokovno izpopolnjevanje. S posebnim veseljem poudarjamo, da v zarji tretjega tisočletja zares živimo čas nove in bogatejše podobe Cerkve. V njej imate, bratje in sestre laiki, posebno odlično in odgovorno mesto. Dejansko ste postali *srce Cerkve* v našem svetu in v našem času. Cerkev želi biti danes veliko in močno služeče duhovno gibanje, kot kvas za celotno ozračje, ki vnaša v načrte človeštva luč smisla in upanja.

To je razlog, da želimo v naših skupnostih in na naših postojankah skupaj z vami razmišljati, moliti ter načrtovati in preverjati naše delo. Samo s skupnimi močmi lahko zagotovimo, da ob vsaki naši skupnosti zaživimo resnično vzgojno-pastoralno skupnost in da vsaka naša hiša postane žarišče Božje preventivne ljubezni za svet, še posebej za mlade.

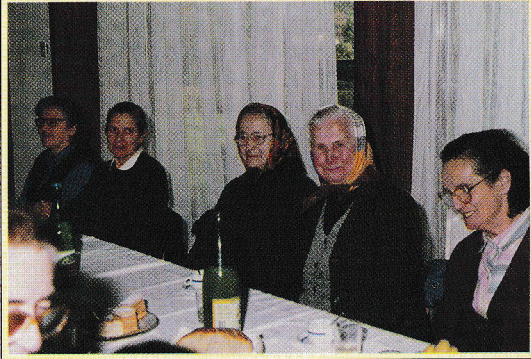
MLADIM ANIMATORJEM

Občudujemo ... moč Kristusove dobrote in ljubezni, ki v vas deluje. Ko se srečujemo z vami, ki ste za nas resnično *knjiga Božje volje in načrtov*, se oddahnemo in razveselimo. Vaša žeja po lepem in dobrem nas osveži.

Hvala Bogu, vašim staršem in vam: da živite v tem času in tem prostoru; ker sodelujete s svojim Začetnikom; ker se ne ustrašite živeti, upati, delati in se boriti za vse dobro in lepo; ker radi sodelujete z don Boskovimi učenci in se znate tako navduševati nad njegovimi duhovnimi in življenjskimi potezami.

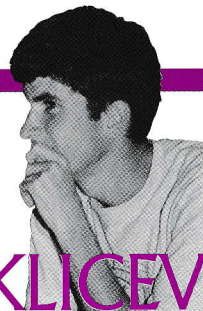
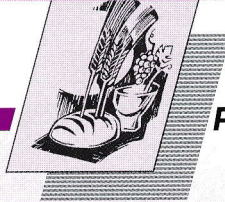
Skupaj! Bog želi, da hodimo skupaj, iščemo skupaj, se veselimo skupaj in sodelujemo v skupnem pričevanju! Biti skupaj na poti - na poti v Emavs - pomeni nujno *pogrevati si srce* in *oblomljenju kruha* odkriti vstalega Kristusa.

Vabimo vas k **soodgovornosti in sodelovanju**. Odkrivamo namreč, da mnogi vaši prijatelji pogosto klonejo ali se dajo kakorkoli zasvojiti. Z don Boskom vam ponavljamo: *Rojeni ste za druge, poklicani ste k svetosti in darovanju*. Zbirajte se v apostolske skupine in gibanja, naučite se večine sodelovanja in animiranja, izbirajte si dobre življenjske spremljevalce, in svet okoli vas se bo začel spreminjati. Čim bolj zavzeto boste živeli svojo mladost, tem bolj zahteven izziv boste za nas, da bi postali vaši boljši duhovni spremljevalci.

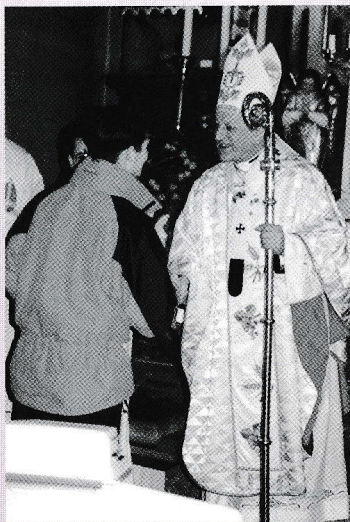

DON BOSKOVIM PROSTOVOLJKAM

Kako velikega pomena je, da živimo s prenovljeno zavestjo o Cerkvi in ovrednotimo vse poklice, službe in karizme v njej. V poslanstvu Cerkve in še posebej v salezijanskem poslanstvu ima vaše nevsiljivo in pristno pričevanje, ki govori prednostno z dejanji in zgledom, prav poseben pomen. Zato si želimo, da bi v tem nenehnem prizadevanju za rast v kakovosti nas kot posameznikov in kot skupnosti drug drugega podpirali. Prepričani smo, da v tem času kritik in naglih sprememb potrebujemo dobro in načrtno ozaveščanje o naši značilni karizmi in vedno bolj zavzeto skupno delo za nove poklice.

PEDAGOGIKA DUHOVNIH POKLICEV

V slovenski Cerkvi, v naši molitveni skupini, pa tudi jaz osebno, veliko molimo za duhovne poklice, pa se tako malo mladih odloča za posvečeno življenje. Še več, nekateri, ki so šli na pot duhovništva, so omagali. Ali Bog sploh uslišuje naše molitve?

Marko

MOLITVENI NAMENI

• MAREC

Oče, posvečeno bodi tvoje ime.

Molimo in se trudimo, da bi iz našega življenja, iz naših družin izginila bogokletna beseda. Naša beseda naj postane hvalnica Očetu!

• APRIL

Oče, pridi k nam tvoje kraljestvo.

Oče, pomagaj nam tako živeti, da bomo tvoje kraljestvo začeli graditi že tukaj na zemlji.

• MAJ

Oče, zgodi se tvoja volja.

Božja volja je naše posvečenje. Oče, daj nam modrost in hotenje, da bi zahrepeneli po svetosti.

PROSITE IN BOSTE PREJELI

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice!

Podobno kakor Marko se vprašuje še marsikdo. Jaz osebno verujem v resničnost Jezusovih besed: **Prosrite in boste prejeli!** Res pa je tudi, čeprav je duhovni poklic Božji dar, ki ga je potrebno izprositi, da samo molitev ne zadošča. Bog hoče naše celostno sodelovanje. Mladi so otroci današnjega časa, ki jim je potrebno pomagati k odkrivanju njihove poklicanosti. Okolje, v katerem živijo, ni naklonjeno duhovnemu poklicu. Marsikdaj se zgodi, da je ob zdravem semenu posejana tudi ljuljka, ki dobro seme zaduši.

O tej problematiki govori tudi cerkveni dokument **Novi duhovni poklici za novo Evropo**.

Pri vsaki vzgoji je potreben jasen cilj in dobra metoda. Danes je, znotraj in zunaj Cerkve, dokaj pomanjkljiv vzgojni sistem, ki bi moral, skupaj s cilji, začrtati vzgojne pristope pri oblikovanju duhovnega poklica. Ugotavljamo pomanjkljivosti v mnogih vzgojnih stvarnostih (v skupinah, skupnostih, oratorijih, šolah, zlasti po družinah (IL 86).

Bog ni človeka poklical samo v življenje, marveč tudi k odrešenju, in ne samo k odrešenju, ki ga je kdo drug zanj zaslužil, temveč k odrešenju, ki se neposredno dotakne njega samega ter ga naredi odgovornega za odrešenje drugih. V tem aktivnem in pasivnem odrešenju, ki ga sprejemamo in med seboj delimo, je smisel vsake poklicanosti; tu je smisel Cerkve, skupnosti odrešenih, svetih in grešnih, vseh poklicanih, da bi imeli delež pri istem daru in isti odgovornosti. To je evangelij poklica.

JEZUS – VZGOJITELJ POKLICEV

Pri skrbi za duhovne poklice moramo v Jezusovo šolo. Evangeliji predstavljajo Jezusa kot **vzgojitelja** poklicev, ker vedno deluje tesno združen z Očetom, ki **seje seme** Besede in **vzga-ja**, ter z Duhom, ki **spremlja** na poti svetosti.

Ti vidiki odprejo pomembne perspektive tistemu, ki dela v pastoralni za duhovne poklice. Ravno zaradi tega je poklican, da ni samo animator poklicev, ampak še prej **sejalec** dobrega semena poklica, nato **spremljevalec** na poti, ki pelje srce do gorečnosti; **vzgojitelj** za vero in poslušanje Boga; **oblikovalec** človeških in

krščanskih drž, s katerimi odgovarjamo Božjemu klicu, in je poklican k **razločevanju** daru, ki prihaja od zgoraj.

O teh osnovnih značilnostih delovanja za poklice bomo premisljevali v naslednjih številkah.

Dragi molivci! Želim vam veliko poguma in vztrajnosti. Resna in zavzeta postna priprava naj vam omogoči veselo praznovanje velikonočnih skrivnosti. Vstali Jezus naj odpre naše oči in oči današnje mladine, da ga bomo spoznali in radostno oznanjali.

*Ivan Turk,
voditelj molivcev*

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE, ČLANE MAŠNE ZVEZE IN DRUGE

◆ BREZJE

od 4. do 6. junija

Prijave sprejema

s. Marinka Bizovičar,
Brezje 63, 4243 Brezje,
tel. 064/738-893

◆ KUREŠČEK

od 30. julija do 1. avgusta

Autobus iz Ljubljane
(štev. 3, smer Zapotok)
pelje ob 15.30

Prijave sprejema

Ivan Turk, Rakovniška 6,
1108 Ljubljana
tel. 061/127-3028

Za obe skupini velja:

Začetek v petek ob 18.00,
sklep v nedeljo s kosilom.
S seboj prinesite rjuhe in
copate. Voditelj bo Ivan
Turk, SDB.

Ivan Turk, Rakovniška 6,
1108 Ljubljana,
tel.: 061/127-30-28

*V prazničnem zboru svetnikov
žari po tvoji dobroti mladi Dominik Savio.
Poslušen tvojemu Duhu
je z veselim srcem in zvest vsakdanjim dolžnostim
v kratkem času prehodil
preprosto in zanesljivo pot svetosti.*

Iz hvalospева v čast sv. Dominiku Savio

SV. DOMINIK SAVIO

Dominik Savio je bil rojen leta 1842 v Rivi blizu Chierija pri Turinu. V sedmem letu je pri prvem obhajilu naredil svoj življenjski načrt: *Pogostoma bom hodil k spovedi, k obhajilu pa vedno, ko mi bo spovednik dal dovoljenje. Praznike bom posvečeval. Prijatelja mi bosta Jezus in Marija. Rajši umreti kot grešiti.*

Ko je bil kot dvanajstleten fant sprejet v turinski oratorij, je prosil don Boska, naj mu pomaga, da bi postal svetnik. Bil je prijazen, vever in vesel ter si je vestno prizadeval za

spolnjevanje dijaških dolžnosti in bil vedno na voljo svojim vrstnikom tako, da jih je učil katekizem, da je stregel bolnim, pomirjal njihove prepire ... Nekega dne je rekel sošolcu, ki je šele prišel v oratorij: *Vedi, da si tu prizadevamo za svetost in tem, da smo zelo veseli ... Skrbimo, da se varujemo greha kot velikega souvažnika, ki nas oropa Božje milosti in srčnega miru, ter zvesto spolnujemo svoje dolžnosti.*

Bil je zvest svojemu programu; moč za radost v žrtvovanju je dobil v gorečem prejetanju zakramentov in sinovski pobožnosti do Marije, zato mu je Bog dal darove in karizme. 8. decembra 1854, ko je papež Pij IX. razglasil versko resnico o Marijinem brezmadežnem spočetju, se je Dominik posvetil Mariji in začel hitro napredovati v svetosti. Leta 1856 je med prijatelji ustanovil *Družbo Brezmadežne*, skupino za apostolsko delo.

Umrl je v Mondoniju 9. marca 1857. Pij XI. je rekel o njem: *Majhen, toda izreden velikan duha.* Pij XII. ga je leta 1950 razglasil za blaženega, za svetnika pa 12. junija 1954. Je zavetnik dečkov pevcev in ministrantov.

BOG JE OBLEKEL ČLOVEKA

O BOŽJEM USMILJENJU • ZAKRAMENTU SPRAVE • DUHOVNEM VODSTVU

Sveto pismo je od prve do zadnje strani pripoved o ponavljajoči se človekovi nezvestobi in o neizčrpnem Božjem usmiljenju, ki človeka nenehno išče in mu podarja odpuščanje. Ko sta Adam in Eva zavrnila pokorščino Bogu, ju On ni zapustil, ampak jima je obljubil odrešenika. Takoј zatem pa Bog stori izbrano, pravo materinsko gesto, ki razodeva vso njegovo skrb za človeka tudi po njegovem padcu: Gospod Bog je naredil človeku in njegovi ženi suknji iz kože in ju oblekel (prim. 1 Mz 3, 21).

BOG NAS VEDNO LJUBI

Sv. Terezija Deteta Jezusa je napisala, da nas Bog s svojo usmiljeno ljubeznijo ne samo ljubi takšne, kakršni smo, in ne upošteva naše slabotnosti, ampak nas ljubi prav zaradi nje.

Bog je resnično neskončno bolj pripravljen prizanašati in odpuščati kakor kaznovati. On noče smrti grešnika: *Ali si res želim krivičneževе smrti, govori Gospod, mar nimam rajši, da se spreobrne od svojih poti in živi!* (Ez 18, 23).

Bog se ne vda, ne sprejme, da bi živeli ločeni od njega, noče, da bi bil prikrajšan za svoje sinove. Vsak izmed nas je zanj dragocen, je pomemben v njegovih očeh. Noče izgubiti prav nobenega: *O vsemogočna dobrota, ki skrbiš za vsakega od nas, kakor da bi imel skrb samo zanj in za vse kot za vsakega* (Sv. Avguštin, Izpovedi III, 11).

JEZUS JE PRIJATELJ GREŠNIKOV

Evangeliji razodevajo Jezusovo dobroto do grešnikov. On sam svečano izjavlja, da je prišel na svet zaradi njih: *Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike* (Mr 2, 17).

V priliki o izgubljeni ovci predstavlja Boga v tej luči kot pastirja, ki teče za izgubljeno ovco. In on bo z Zahejem, Samaritanoko, grešnico dokazal, da dela ravno tako. Jezus je prijatelj grešnikov, a ne greha. Prijatelj grešnikov je zato, da bi jih iztrgal grehu. Jezus odpušča grešniku in obenem uči, da je odpuščanje največje Božje veselje.

V priliki o izgubljenem sinu Jezus razlaga, da je Bog Oče, ki je pripravljen, da sin tepta po njem. Toda v trenutku, ko se sin vrne, ga oče objame, joka in mu odpusti.

Ko se je Jezus prikazal neki svetnici, ki ga je vprašala, kako naj ga kliče, ji je odgovoril: *Kliči me usmiljenje*.

KATERIM GREHE ODPUSTITE

Da bi Kristus še naprej lahko odpuščal grehe in izkazoval usmiljenje, je na veliko noč dal Cerkvi moč odpuščati grehe. *Pod noč tistega dne, prvega v ted-*

nu ... je prišel Jezus, stopil mednje in rekel: »Mir vam bodi. Kakor je mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim rekel: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Cerkev je to Kristusovo naročilo izpolnjevala skozi svojo zgodovino, ga izpolnjuje in ga bo do konca sveta. Njeno poslanstvo je v tem, da odpušča grehe v zakramentu sprave. V tem zakramentu gre za srečanje s Kristusom, za objem Očeta, ki te že dolgo čaka. To se zgodi v trenutku, ko rečemo z izgubljenim sinom: *Vstal bom in šel k svojemu očetu in mu bom rekel: Oče, grešil sem.*

Kesanje je ključna prvina za dobro spoved in pomeni zares *intimno in korenito spremembo* (ROSP 6), spreobrnjenje. Spreobrnjenje pa je *obrnitev hrbta grehu, da bi spet vzpostavili resnico in ljubezen* (DV 45) v pristi iskrenosti, v iskrenosti s samim seboj, v iskrenosti pred Bogom. Tako zakrament sprave ne bo navada brez življenja. Res je pomembno povedati greh, vendar je še bolj pomembno, da odločno sklenemo, da se bomo ločili od njega.

Ko bomo torej pokleknili v spovednico imejmo jasno v zavesti, da se srečujemo s Kristusom, da nas on ljubeznivo sprejema, kakor je sprejemal grešnike, in tudi nam govori: *Odpuščeni so ti tvoji mnogi grehi, pojdi in ne greši več.* Tako spoved ne bo mučno in težavno opravilo, ampak veselo srečanje s Kristusom in Bogom Očetom.

DUHOVNO VODSTVO IN ZAKRAMENT SPRAVE

Težavna, plemenita in občutljiva naloga duhovnega vodstva najde pogosto svoj privilegiran in edinstven trenutek v zakramentu spovedi. Duhovnik, ki *spoveduje*, postane v mnogih primerih, začevši pri spovedi,

voditelj vesti: ne pomaga spovedancu samo spraviti se z Bogom, ampak tudi iskati najboljšo pot, da odgovori kar najbolje in na osebni način na Gospodovo ljubezen.

V zakramentu spovedi duhovnik kot *prezbiter* opravlja službo sprave in tolažbe s skesanimi verniki (prim. C 28). Z zakramenti duhovnik sodeluje s Kristusom duhovnikom pri odreševanju duš, kar uresničuje na poseben način pri zakramentu sprave in tako se združi z nameni s Kristusom in njegovo ljubeznijo, ki hoče rešiti prav vse ljudi.

Potrebno je povedati, da je duhovno vodstvo različno od zakramenta spovedi. To različno določa dejstvo, da je duhovno vodstvo v službi razvoja milosti in ne v službi odpuščanja grehov. Neposreden predmet duhovnega vodstva je napredek notranjega življenja, ki se uresničuje v molitvenem življenju, v razvoju milosti, v vaji v krepostih. Področje duhovnega vodstva je zelo široko: zajema vsako moralno udejstvovanje človeka, tj. vse tisto, kar ga dela odgovornega pred Bogom in pred lastno vestjo.

Veliko je duhovnih pisateljev, ki zaradi varovanja svobode vesti poudarjajo potrebnost, da bi bil duhovni voditelj hkrati tudi spovednik. Razlogi, ki jih pri tem vodijo, so: tesen odnos med zakramentom sprave in duhovnim vodstvom; *zakramentalna molčečnost*, ki omogoča večjo svobodo in odprtost; večja enotnost duhovnega življenja, ki se hrani z zakramentalnim življenjem; zakramentalna milost, ki daje plodovitejše delovanje pastoralni službi duhovnika - voditelja.

Jože Pozderec

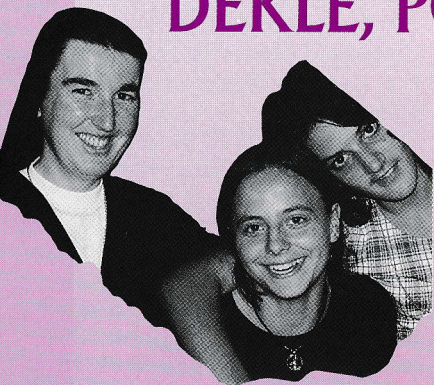

SILVESTROVANJE

Predzadnji dan v letu 1998 se je ena skupina mladih zbrala na Bledu pri sestrah HMP, druga pa (nad 60) v znamenitem salezijanskem kloštru v Veržeju ob Muri. Na Bledu nam je duhovnik Hanzej predstavil potovanje v Angolo s skupino mladih iz Koroške. Razmišljali smo o Bogu Očetu in njegovi ljubezni. Na obeh koncih smo

na drugi sveti večer med molitvijo opravili ganljiv blagoslov naših bivališč. Sledil je veseli večer na Bledu, v Veržeju pa slavnostna grajska večerja. V novo leto smo stopili objeti na obrežju Blejskega jezera oz. v nekdanji kapeli starodavnega kloštra v Veržeju. Leto 1999 smo v obeh skupinah začeli s sv. mašo. *Matej N. in Janez P.*

DEKLE, POSTANI TO, KAR SI

Pot življenja pomagamo dekletom iskati tudi sestre HMP prek programa *Dekle, postani to, kar si*. Program je vključen tudi v *Katalog obveznih izbirnih vsebin* zavoda RS za šolstvo. Dekle mora pomisliti, kje je njeno mesto v življenju. Kako osrečiti sebe in druge? Morda kot družinska mamica, morda kot

samska, morda v Bogu posvečenem življenju? Ni pomembno, kje. Pomembno pa je izbrati tisto vlogo, ki je ZANJO »taprava«!

Dekleta so takole doživela ta program: *Začutila sem, da sem sposobna biti žena ... Všeč mi je bilo, da smo imeli na obisku mamico in sestro, ki sta pričevali o svojem materinstvu ... Še bolj sem začela razmišljati o sebi.*

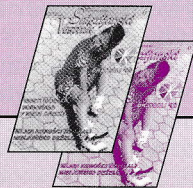
Življenje ti je podarilo oči, pogledati pa moraš sama.

Zato te sestre HMP vabimo na katerega od prihodnjih vikendov (glej str. 31).

s. Damjana HMP

ČE PA GOSPOD NI VSTAL, POTEM ...

Postne duhovne vaje naj nam postavijo vprašanje o naši veri v Vstalega. Post naj bo resnično poln prizadevanj za kvalitativno spremembo naših življenj. Nato pa naj bo naša pomlad topla predvsem zaradi sonca Njegovega Tretjega dne. Dokažimo bližnjim, da znamo iz sebe narediti več ... Hkrati pa jim pokažimo tudi, da smo kristjani veseli ljudje! Naj bo Velika noč polna Njegove svetlobe!

tudi zate!

Salezijanski vestnik želi biti tudi tvoj časopis. Mladinske strani so **prazne za vse mlade**, ki jih lahko popišeš s svojimi predlogi, kritikami, razmišljanji, dogodki iz tvojega kraja.

Tudi v 3. številki bomo razmišljali o BOŽJI LJUBEZNI. Natančneje: **Bog me ljubi po mojem partnerju**. Torej pomeni tole izziv za vse, ki ste že začutili, kako lepo je, če je v odnosu dveh mladih ljudi prostor še za Boga ... Pa je to mogoče? Bomo videli ... Zato: **PIŠITE!**

Nočem biti N.N.
s črno pega čez oči!

Rad bi spet ime,
ki je pravica vseh pravic.

Rad bi, da mi skopni
ta črna pega čez oči.

Frane Milčinski – Ježek

in črna pega čez oči ... «

Zdi se mi, da vem, zakaj si vzel v roke pršilo in s hitrimi potezami na veliko napisal svoje ime na steno bližnje stolpnice. Dovolj ti je bilo, ali ne?! Dovolj tega, da te nihče ne opazi. Da te ne opazi lastna mati. Da zate noče vedeti oče, ki je že zdavnaj pustil družino in odšel neznano kam. Neumno se ti zdi, da se moraš vesti kot skoraj izšolan kriminallec, zato da te priznajo tvoji prijatelji. Z velikimi črkami svoje slabše izvedbe moraš opozoriti nase, da te opazi mati – ki se ti odpove, da te opazi šola – ki te izpiše, da te opazi roka pravice – ki te zapre ali pa te da v kakšen prevzgojni dom za nedoločen čas.

Jasen pogled bi bil potreben, da bi dovolj zgodaj znali tvoji bližnji razbrati ozadje velikih črk tvojega grafita. Pogum bi bil potreben, da bi se ti upal zarezati globoko v oči in v njih razbrati klic na pomoč kot ga je zapisal v pesmi Frane Milčinski - Ježek.

Če bi te opazili, ne da bi moral početi razne stvari, ki ti niso v ponos, bi mar začel verjeti v ljubezen? V ljubezen, ki je v obilni meri spravljena v srcih ljudi, ki upajo stopiti v tvoje življenje? V ljubezen Tistega, ki je nekoč, davno vzel v roke pršilo in prvi napisal tvoje ime?

Kdo je Tisti?, me sprašuješ ... Tisti, ki je zapisal tvoje ime na nebo med zvezde. Tisti, ki je na nebo med zvezde vsadil tudi tvojo dušo. Tisti, ki te je zapisal k sebi v raj! Naš Gospod!

Verjemi, tam boš imel dom. Dom, ki ne bo hiša, ampak bodo ljudje, ki te bodo imeli radi.

Še naprej lahko z velikimi črkami pišeš po stenah grafite s svojim imenom. Naj te ne skrbi, če jih ne bodo opazili ljudje. Gospod jih je opazil že od vekomaj!

Ljudje, opazimo jih tudi mi! Monika

ODPEV: Na ne - bo med zve - zde je za - pi - sal tvo - je i - me, na ne - bo med
zve - zde v svoj vi - so - ki le - pi dom. Na ne - bo med zve - zde du - šo
tvo - jo je vsa - dil, na ne - bo med zve - zde k se - bi v raj naš Go - spod.

Davorin je od malih nog gledal doma vsa mogoča in nemogoča onegavljenja življenja. Ob mami, ki sama ne obvlada svojega življenja, in ob očetu, ki ga ni bilo, je odraščal v puščavi mesta, prepuščen sam sebi in svojemu nagonu po preživetju.

PIJETLOVIČ

Damir prihaja v hudi zimi v 12-ko v samem puloverju. Kje je mamina ljubezen, ki bi ga toplo oblekla?

Pero nima družine, živi pri starih starših. V šoli so se v zadnjih dveh mesecih pri enem predmetu menjali trije učitelji. Kdo bo torej Perota spremljal skozi življenje? Kdo mu bo kazal vrednote sveta?

Goran je pri dekletih zelo popularen. Že nekaj let je na travi. Pri enaindvajsetih še nima končane šole. *Zato, ker sem v tretjem letniku preveč zalival ...* Jutrišnji dan ga ne vznemirja. V njegovih očeh in med vrsticami izgovorjenih besed pa človek začuti še kaj drugega.

FUŽINE

imena so izmišljena

Vesela mladost

Imam starše...

Ne pijem ...

Hodim v šolo, ki sem si jo sam izbral ...

Prijatelji me imajo rad...

in jaz imam radnje...

Popoldne hodim h košarki, v glasbeno šolo ...

Mladi z ulice so drugačni ...

Njihov dom so stopnišča stolpnic, ulica, bari in diskoteke ...

Njihova pot skozi leta šolanja je en sam trud, da bi izdelali razred, letnik ...

Bogastva novih začetkov potrebujejo revni zasvojeni; tisti, ki so zapadli v kriminal ...

Pozornosti potrebujejo zapuščeni tisti, ki so prepuščeni sami sebi ...

Varstva potrebujejo ogroženi tisti z drugačnim kulturnim in verskim izročilom ...

Vprašanja, na katera težko najdemo odgovor:

Se oziramo proč ali pa obsojamo vse, ki so drugačni od nas?

So res tako zelo drugačni od nas?

Mar ne nosi tudi vsak od nas delčka njihovih problemov nekje globoko v sebi?

Imajo pravico vstopiti v moj lastni »varno ograjeni« svet?

GOSPOD
TI VEŠ,
DA SE BO
KO SE
ODPRAVI
NA ULICO

Ko pogledam v
čutim, da si Ti z
V tišini slišim gla
veter me k sebi v
A, Gospod, ne v
če zmoget bom
na to pot,
ki mi jo priprav
čutim se nemoč

TI PA MI
ODGOVAJ

Rečem ti: Vstani
Slišal sem tvoj jo
Primi me za roko
skupaj odšla bo
Rečem ti: Vstani
Obrisi solze si.
Dal ti bom dovo
da lahko boš osr

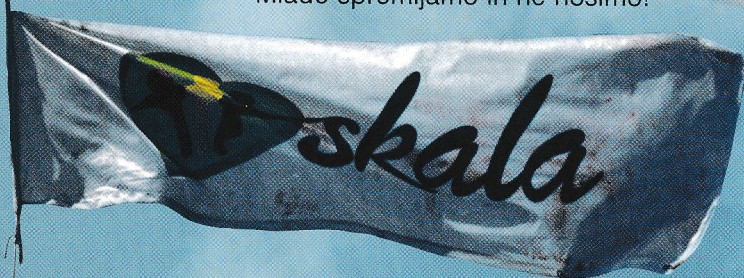
Brezosebne grafite žalostnih usod morajo zamenjati veseli obrazi mladih

Potrebno je sanjati in hkrati živeti resničnost Z MLADIMI ...

- > Želim pomagati mladim! – Najprej moraš biti Z mladimi!
- > Hočem jim dati ljubezen, pozornost, izkušnje in nasvete ...

Nekateri tega ne morejo in ne znajo sprejeti! Kje torej začeti?

- > Začni z mladostnikovimi sanjami!
- > Mladi so vir moči in ne problem!
- > Ne verjamem ti. Ne verjamem vsem tvojim lažem ...
Toda: verjamem vate!
- > Mlade spremljamo in ne nosimo!

Tabor Skale z mladimi prijatelji v Osilnici zadnje poletje se je zgodil le za šest dni. Pa vendar je bilo tistih nekaj šotorov za mnoge izmed njih pravi **dom**, ki so ga po dolgem času spet doživeli. Je bila ljubeča **družina**, katere del so se čutili.

Animatorji so bili zanje **mama**, ki je imela zanje ure časa za razna doživetja. Mnogim izmed njih se je zgodila resnična **odgovornost** za preživetje v divjini, ki je do sedaj še niso bili deležni. **Varnost**, ki so jo začutili v skupini, je prvič napolnila njihova srca. In še ... Bilo je lepo.

Vse pove tale dogodek ... Ko so se nekega dne vračali s celodnevne izleta po bližnji okolici tabora, so že od daleč vpili: **Bernarda, smo že DOMA!**

Ljubezen se široko seje, dolgo kali in veliko sonca je potrebno, da vzklije.

SEJ VEŠ KDO

Ljubi te prijatelj iz skupine Skala ...
Se več: »Oče SAM te ima rad!«

SEM NA ULICI?

»Brez domačega pristrčnega odnosa ne moremo dokazati ljubezni; brez tega dokaza pa ni zaupanja,« pravi don Bosko. Zaupanje med starši in otroki, med mladostniki in odraslimi, med mladimi in vzgojitelji je zelo občutljiva tema. Brez zaupanja ne moremo govoriti o vzgojnem odnosu.

Če hočemo drug ob drugem rasti, če želimo bogastvo vrednot prenašati na mlade, potem se moramo drug drugega »dotikati«.

»Dotikati« pa se začnemo drug drugega šele po odnosu zaupanja.

GOTOVOST ZAUPANJA

DVA PRINCIPA BIVANJA

Ko razmišljamo o principih, ki v naši družbi uravnavajo tok človekovega življenja, lahko odkrijemo dva temeljna načina, ki izražata sodoben odnos do vsega, kar življenje prinaša. Prvi, prevladujoči model, je model *oprijemljive gotovosti*. Mnogi iščejo varnost in gotovost v ekonomski računici: dobra plača, avto, stanovanje, kariera. Gotovost najdejo v stvarih, ki jih imajo, posedujejo.

Drug princip življenja je princip *zaupanja*. Gre za prepričanje, da so v življenju tiste stvari, ki jih ni mogoče plačati, ekonomsko ovrednotiti in materialno povrniti, pomembnejše od vseh materialnih dobrin; prepričanje, da gotovost dajejo zaupanje v soljudi,

bogastvo srca, mir duše. Materialne dobrine so pomembne, toda nikoli ne napolnijo srca s smislom.

Današnji mladostniki odraščajo v svetu blišča in virtualne resničnosti, v kateri je takojšen uspeh brez truda naravnost malikovan. V tej miselnosti, ki jo v nas vcepljajo reklame, javno mnenje, klanjanje »uspešnim« ljudem, ni prostora za vrednote, kot so poštenost, delavnost, prizadevnost; tudi resničnega občutka za sočloveka ni, za njegovo stisko, bolečino, iskanja.

DVE NAJSTNIŠKI ZGODBI

Irma je imela v letih odraščanja s seboj veliko problemov. Čeprav je bila njena družina navidez takšna, kakršne so vse dru-

ge družine, se je njej osebno v družini vse zrušilo. Pri petnajstih se je znašla na robu. Zbolela je za močno anoreksijo, odpeljali so jo v bolnico in jo z umetno hrano ohranjali pri življenju. Ko je prišla iz bolnice, se je začela z vso resnostjo z njo ukvarjati psihiatrinja. »Pa ji ti zaupaš, teje tvoji psihiatrinji?« sem jo nekoč vprašal. »Ne! Točno vem, kaj ji moram odgovoriti, da je zadovoljna,« je kategorično odgovorila. Pomislil sem: kakšen proces zdravljenja neki je to, če se med zdravnico in mlado bolnico ni vzpostavila temeljna nitka zaupanja ...

Mira je zanimiva najstnica. Ima svojih šestnajst let. Pravzaprav je »pridna«. Toda staršem se zdi, da je z Miro nekaj hudo narobe. Niso najbolj zadovoljni s šolo, v katero hodi. Sošolci so baje skorajsi po vrsti pokvarjeni, sliši se, da so nekateri s travo že kar domači ... Miri prigovarjajo, naj pusti družbo teh prijateljev, naj se pridruži kaki skupini v župniji, toda Mira kot da je gluha. Ne razume, čemu zganjajo starši takšno paniko.

Mira je prepričana, da se starši ne more pogovarjati. »Mami trdi svoje, oči pa se tako in tako nikoli ne pogovarja.« Mama je prepričana, da ji Mira zaupa. »Vedno sem ji na voljo! Lahko mi pove vse, kar jo teži. Tudi rečem ji, naj se mi zaupa. Saj jo imam vendar rada in ji že-

lim prav svetovati.« Pa Mira?
»Mami nima pojma, kaj se do-
gaja z menoj.«

IZROČATI SE

Človek potrebuje v življenju varnost in gotovost. Podzavestno čuti, da je v svetu nezavaran, prepuščen neštetim vplivom, ki so večji od njega; vplivom, nad katerimi pravzaprav nima nikakršne moči. V življenju se srečujemo z mnogimi resničnostmi, ki so neodvisne od naše dobre volje. Koliko mladih si želi, da bi bil na svetu mir; toda še tako plemenite želje ne morejo ustaviti divjanja vojn. Mnogi iskreno želijo, da ne bi otroci več umirali od lakote; toda želje ne nasičujejo lačnih ust v Afriki, Aziji, niti tistih v Albaniji ali na Kosovem.

Mladostnik začenja v letih odraščanja jasno spoznavati, da je v svetu, v katerem živi, zelo izpostavljen. V otroštvu je imel varnost v družini, zlasti v starših. Starše doživlja otrok kot velike zaščitnike, ki dajejo občutek varnosti in gotovosti, v moči katere se odraščajoči otrok spoprijemlje z življenjem. V letih odraščanja se odnos med starši in mladostniki ponavadi močno spreminja. Tudi odnos zaupanja dobi nove razsežnosti.

NEKAJ VZGOJNIH UTRINKOV

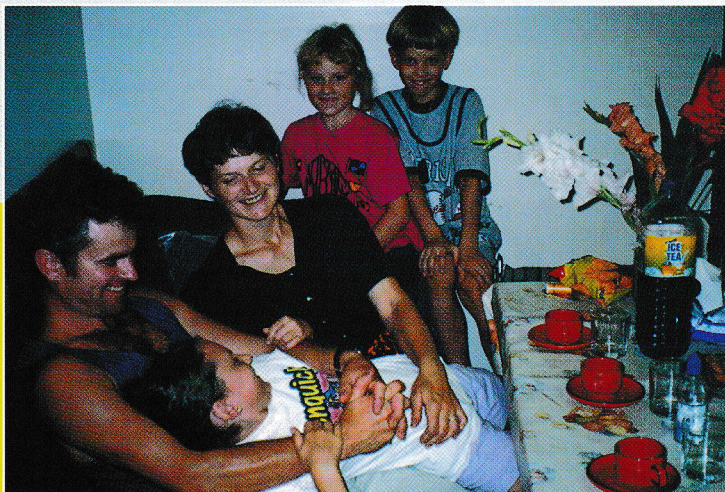
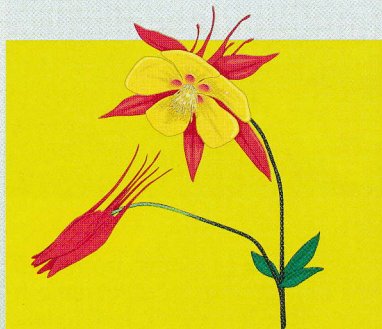
- ◆ Odrasli smo poklicani, da mi najprej zaupamo mladim; njihovi mladosti, njihovim iskanjem, njihovi dobronamernosti. Zaupanje rojeva zaupanje!
- ◆ Redki najstniki si izbirajo starše za zaupnike številka ena! Veliko več se pogovarjajo s sovrstniki. V letih odraščanja se vzpostavijo med mladostniki velika prijateljstva, ki so lepa in plemenita ravno zaradi tega, ker so prežeta z močnim zaupanjem. Prijatelji v najstniških letih si zaupajo vse: nespornost v družini, bolečino in lepoto prvih zaljubljenosti in ljubezni, strah pred prihodnostjo, veselje drobnih trenutkov vsakdanjosti. Spodbujajmo mladostnike v iskanju dobrih prijateljev, kajti ti so zanje resnično bogastvo.
- ◆ Zaupati na ukaz ali na še tako vroče izraženo željo ni mogoče! Zato od mladostnikov ne zahtevajmo preveč! Zaupanje drug drugemu podarjamo. Da, mladostniki nam zaupanje podarjajo. Zaupali nam bodo, če bodo čutili, da sprejemamo njihove izpovedi s spoštovanjem, s hvaležnostjo in s ponižnostjo.
- ◆ Mladi nam ne zaupajo takrat, kadar imamo mi odrasli čas, ampak takrat, ko sami začu-

tijo, da se morajo izpovedati. Imejmo torej čas, bodimo fizično z mladimi, kajti le tako bodo imeli priložnost, da nam povedo kaj o sebi.

- ◆ Nikoli ne smemo izigrati zaupanja mladih. Nemalokrat se sliši: »Zaupala sem mami, toda ta je vse povedala očetu.« Ali, kar je še mnogo huje: »Zaupala sem staršem, ob prepiru pa sta mi očitala tisto, kar sem jima prejšnji dan povedala ...« Zaupanje, ki nam ga mladi podarjajo, se ne sme nikoli spremeniti v našo moč, v orožje, ki ga obrnemo proti njim. Mladi tega ne odpustijo! Zelo težko je v duši mladih zaceliti rano, ki jim jo odrasli prizadenemo s tem, če izdamo njihovo zaupanje.
- ◆ Spodbujajmo v mladih prepričanje, da merila, po katerih se danes meri sreča in uspešnost, še zdaleč ne prinašajo v življenje zelene polnosti. K temu jih bomo najbolj spodbudili z zgledom, z našo nenavezanostjo na svet materialnega in s prizadevanjem za dobre, pristne in prosojne medčloveške odnose.

Ne bojmo se pred mladimi izpostaviti, priznati svoje krhkosti. V meri, s katero mi zaupamo mladim, bodo tudi oni zaupali nam.

Martin Lisec

Prijel me je za roko

Družina Krnc

Anka in Tone izhajata iz župnije Šentrupert na Dolenjskem, sedaj pa živita s svojimi tremi otroki (Sabina - 9 let, Simon - 8 let in Helena - 7 let) ter Davidom (9 let) v Pečicah pri Gabrovki. Rojena sta v številnih družinah: pri Tonetu je šest otrok, on je tretji, pri Anki pa pet, ona je predzadnja. Tonetov oče je bil invalid. Starša jima sicer nista mogla dati materialnega bogastva, a sta jima bila zgled vere in zaupanja v Boga. Tako so si otroci ustvarili družine, pri Tonetu pa so si mlajši trije fantje izbrali redovniški poklic.

je postal drugi dom. Vedela sva, da se s sedaj že pokojnim župnikom Janezom Vidicem lahko o vsem pogovoriva.

 Začetki skupne poti so vselej zanimivi.

Anka: Skupaj sva začela hoditi razmeroma zgodaj. Jaz sem bila stara 16 let, Tone pa 19. Ko smo se vračali z Uskovnice z avtobusom, me je med prepevanjem Tone prijel za roko. Nisem je odmaknila. Med čakanjem na avtobus v Ljubljano sva se sprehajala in se držala za roke. Bilo mi je zelo lepo. Od tedaj naprej sva postala nerazdružljiva.

Tone: Ko sem bil pri vojakih, sem izvedel, da bi lahko živel pri teti v Pečicah, ki ni imela naslednikov. Tako sem po vojaščini začel pomagati pri mnogih delih, čez kako leto sem si začel urejati stanovanje.

Anka: Takoj po poroki sva se preselila v novi dom. Ni bilo preprosto. Teta, ki je bila sicer zelo dobra, vendar je bila med

nami velika starostna razlika - 60 let. Tako je včasih prišlo tudi do nesporazumov, ki pa smo jih s potrpežljivostjo znali rešiti, najino ljubezen pa so te težave še bolj utrdile in naju povezale. Le v novo župnijo se kar nisem mogla živeti.

Tone: Dokler niso šli otroci v solo, sva hodila k maši le v Šentrupert (10 km). Anka je tam poučevala verouk in tam sva se počutila bolj domače. Še sedaj ne veva, ali se bova kdaj počutila popolnoma Gabrovčana. Mislim, da bodo to postali še le otroci. Otroci imajo radi svoje sošolce in se čutijo tu doma. Čutiva pa, kako je pomembno, da se vključiva tudi v življenje župnije: jaz kot član župnijskega pastoralnega sveta, Anka kot bralka itd.

 Oba prihajata iz znane in pastoralno zelo živahne župnije Šentrupert.

Anka in Tone: Ker šentrupersko župnijo vodijo salezijanci, se tam vedno kaj dogaja. Oba sva bila ves čas odraščanja vključena v razne dejavnosti v župniji. Župnišče nama

 Anka, ti že nekaj let poučuješ verouk.

Anka: Tone me je kmalu potem, ko sva začela hoditi skupaj, navdušil, da sem se prijavila na teološko - pastoralni tečaj. To je bila zame velika obo-

gatitev. Ko sem istočasno hodila v srednjo šolo in ob sobotah obiskovala tečaj, sem spoznavala, kako me le-ta bolj zani- ma. Tam sem spoznavala stvari, ki jih v šoli ni bilo: Sveto pi- smo, zgodovino Cerkev, psiho- logijo, sociologijo ... Tako sva skupaj s Tonetom zorela v veri in spoznanju, da ima življenje neki višji cilj in da le vera daje življenju smisel. Župnik Janez Vidic je nam mladim veliko zau- pal. Pri 17-tih letih mi je zaupal verouk male šole, kasneje pa sem poučevala tudi druge raz- rede. To lepo a hkrati odgovo- rno poslanstvo z veseljem opravljam. Hvaležna sem Tone- tu, ki me pri tem vzpodbuja.

Imata zelo prijetne otroke, Sabino, Simona in Heleno, kot da bi bili trojčki

Anka: Kmalu po poroki sem začutila, da bova dobila otroka. Mislim, da je bilo to eno najlepših obdobij v najinem živ- ljenju. Bila sva še sama (razen tete) in sva se lahko popolno-

ma posvetila drug drugemu. Hkrati pa sva pričakovala sad najine ljubezni. Prva se je rodi- la Sabina, čez enajst mesecev za njo se je tri mesece prezgodaj rodil Simon in dobro leto poz- neje še Helena. Tedaj se je živ- ljenje popolnoma spremenilo. Po porodniški sem ostala doma in skrbela za družino. Menim, da lahko polno živim tudi, če sem doma in sem na voljo otro- kom, ki me potrebujejo.

Tone: Veliko sva se z Anko že pred poroko pogovarjala o življenju v zakonu in o želji imeti več otrok. Ob rojstvu sina sva imela veliko preizkušnjo. Ker se je rodil veliko prezgodaj, nisva vedela, ali bo živel ali ne. Vse sva položila v Božje roke, pa tudi sa- lezijancem sva zelo hvaležna, ker so za njej molili. Tudi ko je bil čez tri mesece doma, so bile napo- vedi zdravnikov zelo previdne, saj je veliko znakov kazalo, da bo imel velike težave – če bo sploh normalen ... vendar je sin sedaj povsem zdrav in tudi v šoli ne zaostaja za drugimi. Sprejemam ga kot dragocen dar.

Kaj pa David, ob prihodu je zunaj pridno delal iglu?

Anka: Nekako pred enim letom so prišle k nam delavke iz Centra za socialno delo in naju vprašale, če bi bila priprav- ljena sprejeti v rejništvo dečka enake starosti kot so najini otro- ci. Po premisleku in pogovorih z otroci sva sprejela izziv. Dav- id je prišel k nam konec avgu- sta. Najini otroci so se ga zelo razveselili. Vsi skupaj pa smo še bolj spoznali, kako je za otro- ka pomembna ljubezen in topli- na v družini, iskrenost, trud in odpoved. Koliko truda mora sedaj David vložiti v to, da popravlja napake svojih staršev. Z ve- likim zaupanjem v Boga, ki ga

je pri nas odkril, se obrača nanj in njegove prošnje in zahvale so včasih prav ganljive. Trudiva se biti do njega enako dosledna kot do najinih otrok, zato pa je včasih potrebno veliko potrpl-jenja. To, da se on pri nas do- bro počuti, pa je za nas največ- ja nagrada.

Kako živita svojo vero vidva, kako skupaj z otroki?

Tone: Zelo rad imam nara- vo in Boga začutim predvsem, ko grem v gozd – po gobe, drva ali na sprehod. Uživam pri delu na njivi. To mi služi kot medita- cija. Oba z Anko gledava, da imava otroke čimveč ob sebi pri delu. Trudiva se, da bi otroci spoznali, da se je v življenju po- trebno truditi in marsičemu tudi odpovedati. Pri delu se veliko pogovarjamo.

Anka: Otroke navajava, da bi znali biti hvaležni: hvaležni Bogu za dar življenja, za hrano, obleko in za medsebojno ljube- zen. Vsako jutro in večer se Bogu izročimo v varstvo. Mo- litve spreminjamo glede na sta- rost otrok, razpoloženje in čas cerkvenega leta. Vedno vključi- mo spontane prošnje ali zahva- le, kar kdo tisti trenutek najbolj čuti, in seveda petje Marijinih pesmi ali cerkvenih popevk.

Anka in Tone: Vsako leto se udeležimo srečanja družin v Želimljem. Otroci so bili že dva- krat na duhovnih vajah v Treb- njem pri šolskih sestrah. Zelo radi berejo Mavrico in v njej so- delujejo. Veliko nam pomenijo srečanja z družinami, ki imajo podobne poglede na življenje in vero kot midva. Ob nedeljah gremo skupaj k maši, popold- ne pa obiščemo starše ali se od- pravimo na krajši izlet. Pomem- bno je, da smo skupaj.

Anka in Tone Krnc

RADI BI BILI PRI MAŠI DOMA V RUKAGU

BURUNDI, RUKAGO

januar 1999

Začel sem pisati. Upam, da bo počasi le kaj časa. Pred vrati so stalne vrste, posebno študenti prosijo, naj jim pomagam za šolnino. Hitro se je namreč razvedelo, da sem nekaterim že pomagal. Počasi se bo, vsaj upam, vse to uredilo.

Zahvaljujem se za lep sprejem med vami in za vse dobrote, ki sem jih bil deležen. Hitro je vse minilo in spet sem sredi Afrike. Poslovil sem se na hitro in gospod Snój me je odpeljal na letališče. Imel sem srečo, da sem z vso prtljago prispel v Rukago - Burundi. Na letališču je gospa, ki dela pri sprejemu prtljage, zamižala in še dala roko na oči, da ne bi videla teže treh potovalk. V Bruslju me je prišel čakati gospod Luis in me odpeljal na prokuro. Prtljage sploh nisem odpiral. Opomnili so me, da so se odnosi med Belgijo in Ruando poslabšali, ker je bil pred dnevi na letališču v Bruslju slabo sprejet neki ruandski oficir in poslanec. Tako Belgijcem sploh niso več izdajali vizumov za Ruando. Gospodična na ruandski ambasadi je tudi meni zagrozila, da ne bom dobil vstopne vize, če sem Belgijec. Moj potni list je zadrževala teden dni, tako da sem zamudil dva aviona. Če-

prav sem prosil vizo za štirinajst dni, sem jo dobil za tri mesece. Na privatni agenciji smo nato uredili vse potrebno glede vozne karte. Zagotovili so mi, da tudi s pretežkimi potovalkami ne bo težav.

Ker sem zaradi čakanja imel čas, sem šel en dan obiskat katehista iz moje župnije, ki je študiral na Lumen vitae v Louvenu. Zaradi znanih dogodkov v Burundiju ni več smel nazaj. Doma je ostala žena in osem otrok. S pomočjo CHR je spravil tja ženo in pet najmlajših. Lanskega junija so odšli. Še jaz sem jih vozil pogosto sem in tja, tudi zadnji dan, ko so šli v Ruando na avion. Bili so me silno veseli. Katehist je dobil službo v neki župniji kot verski animator. Vsi otroci so v šoli skupaj z drugimi tujci: Afričani, Azijci, Arabci ... že precej do-

bro *mlatijo* po francosko. Celo žena že malo govori, ker hodi v večerno šolo. Ko sem otroke vprašal, kaj bi si za Božič želeli, so mi odgovorili: *Radi bi bili pri maši doma v Rukagu*. Razumel sem, da bi tam radi peli, plesali, ploskali. V Belgiji pa morajo biti mirni, če ne jih že kdo krega.

No, ko sem končno šel na avion in prišel z vso prtljago, me je gospodična vljudno sprejela. Nihče ni vpraševal za težo potovalk. Srečno sem prišel v Kigali. Med zadnjimi sem dobil prtljago in gospa, ki na carini pregleduje, mi je dala znak, naj grem - ne vem, če me je poznala. Tako sem prišel vse do Rukaga, ne da bi odpiral kakšno potovalko. V Kigali so me čakali. Iz Belgije sem nosil veliko pošte za praznike in denar za ekonomista delegature. Če bi me pregledovali, kaj vse bi našli?! (Celo medvedka s klobukom za sobrata *Vilika Poljanska!*)

Drugi dan, 20. decembra zjutraj, sem imel priložnost za Burundi in zvečer sem bil že doma. Veliko veselje pri sobratih in pri ljudeh! Tri dni sem počasi odpiral in nosil pošto in dobrote zdaj enemu, zdaj drugemu. Takoj sem začel s pripravo na praznike. Obiskoval sem pevce, plesalce in plesalke, bobnarje. Začeli smo

Luciano Odorico, vrh. svetovalec za misijone in L. Capelli, inšpektor severnofilipinske inšpektorije na obisku na Papui Novi Gvineji, kjer deluje Jožko Kramar.

krasiti cerkev, ne s smrekami, ampak z majhnimi zastavicami. Jaslice smo naredili v cvetju in razsvetljavi. Okrog so bili bananovci in ena cipresa, na katero smo postavili utripajoče žarnice. To je bilo kaj za oči črncev, posebno za otroke. Na sam Božič sem imel obe maši doma. Bilo je ogromno ljudi, vrstilo se je petje, ples, bobni: na zvoniku, pred mašo pred cerkvijo, med mašo po povzdigovanju in na koncu maše. To je treba videti in doživet. Bili so lepi prazniki, tudi s stvarmi za na zob in pod zob, čemu sem pa nosil toliko kil. Se enkrat hvala za vse. Lep pozdrav vsem skupaj.

misijonar Gusti Horvat

BURUNDI, NGOZI

december 1998

Sveti križ Božji - Janez od Križa. Ravno smo na prvem sestanku; delegat je prišel v Burundi iz Ruande. Odrezani smo od Konga, tam je tudi huda vojna. Govorimo o kvazi provinci Ruanda-Burundi. Noviciat bo treba tu odpreti. Smo v prenovljenem zavodu. Sobratje domačini so ga prevzeli po desetih letih odsotnosti. Spet se imenuje Licej Don Bosko. Vojna traja že čez pet let. Revščina, bo-

lezni. Letina fižola dobro kaže, hvala Bogu. Vilko (Poljanšek) je z nama z Danilom (Lisjakom). Čakamo Gustija z novicami in z dobrotami. Veliko spovedujeva - priprave na Božič. Tudi Vam in vsem sobratom želim srečen in zdrav Božič.

misijonar Jože Mlinarič

INDIJA

DRUGIČ V NOVICIAT

Spet smo v decembru z enim najlepših praznikov - Božičem. Ves svet praznuje, a mnogi z zgrešenimi pojmi. Božič ne bi smel biti praznik porabništva, pri polni mizi in darilih, ampak nekaj veliko globljega. Mali Jezušček si je izbral jasli za zibko in veliki Jezus je trintrideset let pozneje umrl nag na križu. Velik zgled za nas vse. Želim vam blagoslovljene praznike in mnogo apostolskega uspeha v novem letu. Od 23. majnika nisem več v Madrasu. Po 28 letih so me prestavili na 250 km oddaljen hrib, kjer ima naša inšpektorija noviciat. Letos se 25 novincev

pripravlja za salezijansko delo. Po 58 letih tudi jaz delam drugi noviciat. Novincem moram dajati dober zgled, oni pa meni. Pomagam pri vodstvu gospodarstva. Iz tiskarja sem postal kmet, ker imam ta poklic še nekoliko v krvi. Poučujem tudi petje. Prav sedaj vadim božične pesmi doma in tudi pri sestrah svetega Karla, ki imajo na tem hribu veliko šolo. Predstojnik je rekel, da me pošilja sem samo za eno leto. A jaz mislim, da bo to leto trajalo dalj časa. Podnebje je hladnejše od Madrasa, za moja stara leta kar primerno.

Hvala za božično pismo z novicami. Bodite optimisti. Marija Pomočnica in don Bosko bosta poskrbela, da bo naše salezijansko delo v Sloveniji šlo naprej. Molimo drug za drugega, da bo Bog blagoslovljal naše skupno delo. Tople božične pozdrave.

misijonar Ivan Kešpret

▲ Vhod v naš noviciat.

◀ Na moji rojstni dan: Novinci so me v procesiji vodili v sprevedu z girlando okrog vratu in svilenim dežnikom nad glavo, kot je to indijska navada za ženina pred poroko, da si ga vsi dobro ogledajo...

... GLEJ, ODSLEJ ME BODO BLAGROVALI VSI RODOVI

IZROČATI V MOLITVI

MARIJA VODI K SPREOBRNENJU

Marija vedno vzpostavlja povezavo med nami in Očetom. Ne postavlja se med oba kakor nekaj tretjega, kar bi oviralo pogled na Očeta, ona namreč odstrani s poti, karkoli bi moglo ovirati ta pogled ali korak. Ona vodi k spreobrnjenju v vsakem smislu. Mlačna vera postane živa, Bog odgovori na nerazčiščen poklic: in vse to se zgodi, ker njena privolitev prepoji dušo tistega, ki ji ga Gospod predstavi in privede k njej.

Mati iznajde vse, da bi iskalca pritegnila k veri in da bi mu odprla razumevanje za vero, dokler, prevzet od nežnosti in preprostosti Marijine vere, svoje ga prehoda ne občuti več kot skok v prazno, ampak kot stvaren korak, ki ga je človeško zmožen storiti. Kaže mu svoje vsakdanje služenje Bogu in ga vodi k stopnjevanju predanosti.

A. von Speyr

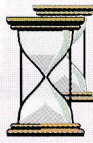
Ko je Jezus zagledal svojo mater in zraven nje učenca, ki ga je ljubil, je rekel materi: Žena, glej, tvoj sin! Potem je rekel učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi (Jn 19, 26 –27).

OZDRAVLJENI ALKOHOLIK

Matej Talbot je bil rojen 3. maja 1856 v Dublinu na Irskem. Njegov oče, ki je bil dokaj dober delavec, je bil precej predan alkoholu. Mati pa je bila vzorna katoličanka. Zaradi revščine in pijače v hiši je Matej hodil v šolo le toliko, da se je za silo naučil branja, pisanja in računanja. Mati in učiteljica sta ga uspeli pripraviti za prejem za-

kramentov sv. obhajila in birme. Z 11 leti se je njegovo šolanje končalo in zaposlil se je v nekem skladišču alkoholnih pijač in piva. Tu je tudi Matej začel veselo piti in se s tem pridružil dolgi vrsti alkoholikov v svoji družini. Pri 16 letih je bil kronično zasvojen z alkoholom. Toda njegova mati še vedno ni obupala nad tem, da se sin lahko reši. Zato ga je dan za dnem vneto izročala Mariji z molitvijo rožnega venca. Vse do njegovega 28 leta se je žalostno stanje nadaljevalo. Ko so ga neke sobote 1884 prijatelji povabili v gostilno, je brez besed zapustil svojo družino in se na veliko mamino začudenje vrnil trezen domov. Matej ji je odgovoril: *Zdaj se grem v cerkev zaobljubit, da ne bom več užival alkohola.* In kadar je bila bitka s staro razvado najtežja, se je zatekel v cerkev in z vso go-

rečnostjo srca prosil Marijo: *Hočem se osvoboditi, Marija, pomagaj mi!*

Vse življenje je čutil, da je Marijin ljubljenec, saj se je prav z njeno pomočjo rešil te zaslužnjenosti. Vsak dan je Mariji v zahvalo zmolil vse tri dele rožnega venca, vsako soboto se je postil in tudi drugim priporočal pobožnost do Marije. Umrl je 17.6.1925 zaradi srčnega infarkta na cerkvenem pragu, ko je šel od maše. *Maria Ausiliatrice, 1998*

Pripravila s. Marija Zabret

Kdaj, o Gospodarica, boš zavladata v vseh srcih?
Kdaj te bodo prebivalci zemlje priznali za svojo mater ter Očeta v nebesih za svojega očeta in se bodo potem čutili kot bratje in sestre med seboj?
sv. Maksimiljan Kolbe

V pripravi na leto 2000
vabljeni k

ADORACIJI

vsak četrtek
od 17.30 do 18.30
v svetišču
Marije Pomočnice
na Rakovniku.

Salezijanci

KAKOR DA BI DRVA CEPILI NA TEBI

Leta 1876 je Luka Jeran v *Zgodnji danici* namenil več člankov predstavitvi **Zveze salezijanskih sotrudnikov**. Predstavljeni so kot člani bratovščine in pomočniki članom salezijanske družbe pri apostolskem delu. Po Jeranovem gledanju je bilo združenje podobno franciškanskemu ali dominikanskemu tretjemu redu, vendar je pokazal tudi na razliko: franciškanski tretji red vabi člane predvsem k pobožnosti, salezijanski sotrudniki pa so povabljeni k dobrodelnosti in milosrčnosti.

Po don Boskovi smrti, ko je na čelo salezijanske družbe in sotrudnikov stopil Mihael Rua, je Jeran nadaljeval objavlanje informacij in vzgojo sotrudnikov. 23. aprila 1888 je Mihael Rua razposlal še zadnje don Boskovo pismo sotrudnikom. Jeran ga je imenoval kar *testament don Boskove hvaležnosti*. Hkrati je bralce *Zgodnje danice* povabil k velikodušnosti do revnih dijakov na Slovenskem; mnogi so se lahko šolali le zaradi darežljivosti slovenskih dobrotnikov.

Slovenski sotrudniki so s svojimi prispevki pomagali vzdrževati salezijanske ustanove in dejavnosti, zlasti za misijone in zavod v Turinu, pa tudi za Salezijanski vestnik in Katoliško berivo. Skoraj vsako leto je bilo v *Zgodnji danici* objavljeno don Boskovo ali Ruovo pismo.

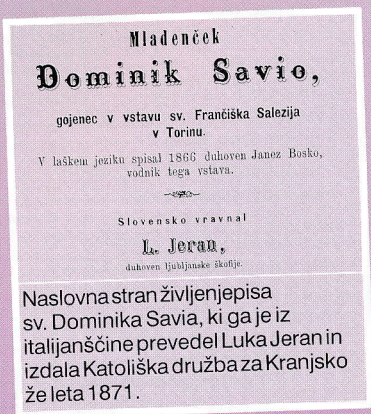
Jeranovo delo je nadaljeval katehet **Janez Smrekar** (9. april 1853 – 19. maj 1920). Salezijansko izročilo pravi, da je od Jerana ob smrtni postelji dobil naročilo: *Delaj za to, da pridejo salezijanci na Kranjsko. Veliko boš moral trpeti, imel boš raznovrstne nasprotnike, a ne*

obupaj in ne odnehaj, tudi če bi bilo tako hudo, kakor da bi drva cepili na tebi. Videl boš, da bo pomagal Bog in blagoslovil tvoje delo.

Ob Smrekarjevi smrti so ga imenovali *ustanovitelja salezijancev na Slovenskem*. Organiziral je salezijanske sotrudnike in usmerjal njihovo delo. V devetdesetih letih je v Turin že pošiljal nekatere fante, da bi se pripravljali na salezijanski poklic in potem na prihod na Slovensko.

Vrhovni predstojnik Mihael Rua je Janeza Smrekarja 28. januarja 1895 imenoval za voditelja sotrudnikov v ljubljanski škofiji. V tej vlogi se je udeležil prvega mednarodnega kongresa sotrudnikov v Bologni leta 1895 in na njem spregovoril v slovenščini ter med drugim dejal: *Upamo, da bo salezijanska ustanova, ki se je rodila v Italiji, prinesla bogate sadove tudi med nami. To pa je moja želja in želja vseh naših sotrudnikov: da bi čimprej prišli med nas don Boskovi sinovi, kar bo velikega pomena za Slovence.*

Prim. Bogdan Kolar, Delo Družbe sv. Franciška Saleskega na Slovenskem do leta 1945, Ljubljana 1995.

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš **žiro račun**:
51800-620-336
05 1200119-15059

o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

*Salezijanski inšpektorat
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana*

- odstopite svoj certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine (oporoka - napisana lastnoročno ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za pomoč dijakom na naših šolah
- za novince in bogoslovce
- za misijone (Kerečev sklad)
- za maše (navadne in gregorijanske)
- za Salezijanski vestnik
- za izvedbe posameznih projektov
- za vzdrževanje salezijanskih ustanov
- in za novogradnje

O vsem se lahko dogovorite s *Slavkom Pajkom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 061/127-41-50.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evaristično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

VALDOLTRA

KRAJ »SREČNEGA SPOMINA«

BOLNIŠKI DUHOVNIK VINKO CINGERLE PRIPOVEDUJE

Pred leti se mi je na željo predstojnika ponudila priložnost, da opravljam duhovniško službo v bolnici v Valdoltri, kjer sem bil v otroštvu sam deležen blagodejne pozornosti. Lahko si mislite, kakšno doživetje je bilo, ko sem se po dolgih letih srečal v župniji z nekaterimi, ki so skrbeli zame v času mojega zdravljenja.

OBISK POSEBNEGA STRICA

Tisti čas, ko sem iz zdravstvenih razlogov zahajal v Valdoltra – dolina onstran -, je bilo to bolnišnico zlahka najti, saj naselja Ankaran še ni bilo, na občestni tabli pa je bil napis Valdoltra. Dandanes zaman iščemo ta napis, bolnišnica je del Ankarana.

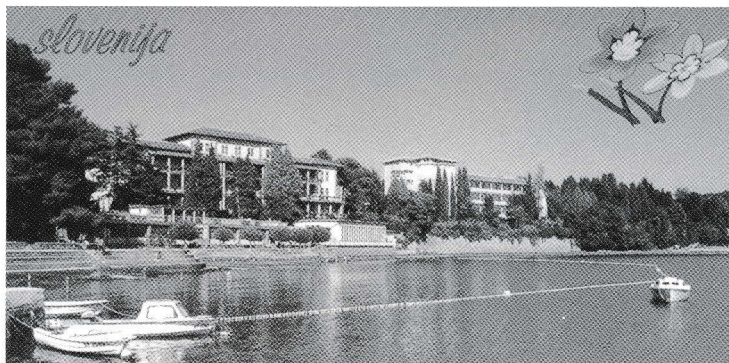
Kot otrok sem kar nekaj let preživel v tej bolnišnici. Obiski so bili redki, s strogo določenim časom in osebami. Ker je doma vladala revščina, si sorodniki niso mogli privoščiti pogostih obiskov. Starši so morali ves mesec zbirati denar, da so me na prvo nedeljo v mesecu lahko obiskali.

Neke nedelje me je sestra obvestila, da me je prišel obiskat stric. Ko pa me je prinesla k njemu, sem ugotovil, da to ni tisti stric, ki sem ga bil vajen. Bil je

mlad, nasmejan in prikupen. Odnese me je v sobo za obiske. Začudeno sem strmel vanj. Potem sem zvedel, da je to duhovnik iz Kopra. Starši so ga prosili, naj me občasno obiše. Odtlej so bili obiski *posebnega strica* pogostejši, vedno lepi in bogati. Prepričan sem, da nosi tudi on nekaj *krivde*, da sem duhovnik. Ob njem se je v meni utrjevala misel, da bi postal *dušni zdravnik*.

DUHOVNIK IN KAPELA V BOLNIŠNICI

Danes se duhovniku ni treba več skrivati pod naslovom *poseben stric*. Bolnike obiskuje ob dogovorjenem času in jim nudi potrebno duhovno pomoč. Župnik Ivo Miklavc je ob pogovoru z osebjem dosegel, da je bolnišnica odstopila prostor za kapelo. Kapela sicer še

ni povsem dograjena in opremljena, vendar primerna, da se od 15. avgusta 1998 v njej opravlja bogoslužje in osebna molitev. Ob praznikih člani župnijske karitas obiščejo bolnike po oddelkih in jih obdarijo ter voščijo praznike. Ob božiču skupaj s skavti volčiči razdelijo po sobah betlehemske lučke. Osebe bolnišnice z razumevanjem sprejema naše predloge in nam po svojih močeh pomaga. Po bolnišnici so razobešeni plakati, na katerih lahko preberemo, da je redna maša vsako nedeljo in praznik ob 17.00, duhovnikov obisk bolnikov pa ob petkih in sobotah od 14.30 do 17.30. Jezus v kapeli gotovo ne bo sameval, saj se ob nedeljah zbere pri bogoslužju tudi nad 40 ljudi.

PROŠNJA ...

Mnogi pacienti poznajo(te) salezijance in utrip našega dela. Zelo radi sežejo tudi po Salezijanskem vestniku. Vsem, ki boste prišli na zdravljenje v Valdoltro, zagotavljam, da bomo veseli vaše navzočnosti v kapeli in izražene želje, da vas obišče duhovnik.

Morda bi kdo, ki se je že zdravil v tej ustanovi, rad prispeval svoj dar za dokončanje kapele. Kot pacient lahko dar osebno izroči duhovniku ob njegovem obisku ali pa ga pošlje na naslov:

Župnijski urad Ankaran, Oljčna pot 18, 6280 Ankaranalpa nakaže na **ŽIRO RAČUN**: Župnijski urad Ankaran – Ivo Miklavc (Krekova banka), štev. 51800-620-366 11 600-53-39, s pripisom **za kapelo**.

Bodimo s svojim darovanjem most med svetom negotovosti in svetom upanja v lepšo prihodnost.

*Vinko Cingerle,
kaplan v Ankaranu*

Anton Melanšek

V petek 29. januarja smo se poslovili od Antona Melanška s Polzele. Pogrebne slovesnosti je družno z lepim številom salezijancev vodil prof. dr. Bogdan Kolar. Rajni se je rodil 18. februarja 1913 v kmečko-delavski Arnšekovi družini v Založah pri Polzeli. Otroštvo je preživljal doma, zaposlil pa se je na pošti in vestno opravljal svojo službo vse do upokojitve leta 1972. Za življenjsko sopotnico si je izbral Marjeto Baluh in se z njo leta 1952 tudi poročil. Z nadčloveškimi naporimi in velikimi odrekami sta za svojo družino do leta 1961 zgradila lasten dom. Rodila sta se jima hčerka Dorica in sin Miran. Oba sta od dobrih staršev dobila dobro vzgojo in to dokazala v trenutkih, ko pokojni oče ni mogel več skrbeti za vsakdanje stvari. Rajni Anton je imel odprto srce za ženinega nečaka Staneta, ki je zelo mlad izgubil starše. Z ženo sta mu omogočila nadaljnje izobraževanje pri salezijancih. Nečak salezijanec mag. Stane Baluh je v zahvalnem govoru med drugim dejal: *Danes se s srcem, polnim hvaležnosti,*

veselim, da bom del vzgoje in zgleda, ki sem ju prejel od strica Antona v svoji rani mladosti, lahko nosil in daroval drugim kot kraljevsko znamenje. V sredo 27. februarja zjutraj je zaslišal klic Njega, v katerega je vse svoje življenje neomajno veroval. Odšel je k Njemu v novo polnejše življenje. B.St.

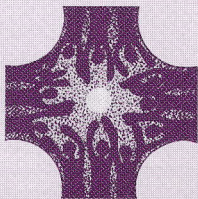

K Bogu so odšli po plačilo

naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

- Flerin Ivana, Domžale*
- Glažar Ana, Stari trg pri Ložu*
- Hentak Marija, Dornava*
- Jerant Anica, Domžale*
- Kastelic Marija, Stična, poverjenica SV*
- Klobučar Marica, Tolmin*
- Konte Milan, Hinje*
- Košir Ivanka, Loški Potok*
- Kreže Terezija, Hrastnik*
- Lasbaher Alojz, Sv. Tomaž*
- Melanšek Anton, Polzela*
- Mikulič Marija, Loški Potok*
- Štepec Jožefa, Šentvid*
- Turk Pepca, Hinje*
- Zajc Alojzija, Višnja Gora*
- Zupančič Francka, Dobrunj*
- Žižek Marija, Gančani*

V sklad Gimnazije Želimlje ste do 14. 2. 1999 darovali:

Ambrožič M., Belaj F., Berce A., Božič, Cankar Š., Čeferin M., Černič T. in T., Čibej I., Dežman M., Dolenšek J., Drobnič J. 2x, Družina Arh, Družina Miklič, Erlah A., Fišter C., Frlic A., Gabrovšek V., Gagel A., Grašič N. 2x, Hladnik Š., Jeglič M., Jerič M., Jesenovc D., Jurkovič J. 2x, Kadivec V., Kapus A., Klančar K., Klemenčič F., Knapič C., Kosi M., Krajnik M., Kralj A. in A., Kramar M., Kranjc R., Krivograd Š., Kržišnik K., Kumer Z., Kuralt, Lah T., Lamovšek, Legat A., Lenarčič T., Levstek M., Malahovsky N., Markuš M., Marolt J., Močan F., Mohar J., Nagode J., Nahtigal R., Ogrin I., Pavšek A., Petkovšek P.,

Petrič M., Pezdir C., Pihler I., Plahutnik P., Polončič M., Preložnik M. in S., Remec F., Samida N., Senica N., Skornšek M., Sodec F., Šega A., Špan A., Štern I., Terglav F., Trushar A., Tušek J., Valjavec P., Vesel A., Vodlan I., Vrhovnik S., Zalokar M., Zelič K., Zorko N., Zorko T., Žabot V., Žagar M., Željko M., Žmuc A., Žnidaršič M. in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

KAKO PRISPEVATI

V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE? Svoje prispevke za Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: **Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica**
Številka žiro računa: 50100-620-133
sklic na številko: 05 1010115-1580175
Nova Ljubljanska banka d.d.
Pri nakazilih na žiro račun navedite oznako 'Gimnazija'.

OBNOVA RAKOVNIŠKEGA GRADU

Več kot 350 let že stoji pod vznožjem Golovca rakovniški grad. Na začetku stoletja je postal prvo zavetje don Boskovim sinovom, ki so prišli na Slovensko. Po drugi svetovni vojni je bil salezijancem vzet, v njem pa so naselili stanovalce. Grad je vse bolj propadal in postajal nevaren za bivanje in v sramoto mestu in Rakovniku. Ob pripravi na stoletnico navzočnosti na Rakovniku smo se salezijanci odločili, da grad obnavljamo pred propadom in ga namenimo za razstavne in kulturne namene. V njem bo namreč predstavljeno stoletno salezijansko delo pri nas, še posebej pa življenje in delo salezijanskih misijonarjev.

V gradu je bilo veliko dimnikov, ki so bili nevarni za okolico. Zato jih je bilo potrebno porušiti. V zidu so nastale široke odprtine, ki so pokazale na varljivo trdnost debelih grajskih zidov. Največja past teh so bili prepereli leseni stropi in leseni vezni tramovi v zidu.

Temeljito je bilo potrebno popraviti grajsko klet in jo obdati z železobetonsko talno ploščo in obodnimi stenami. Del gradu ima obokane stropne, kar smo ohranili, lesene pa zamenjali z armirano betonsko ploščo.

Z gornjo armirano ploščo smo povezali grajske zidove in jim dali večjo trdnost.

Zamenjano je moralo biti tudi ostrešje. Na piramidnem podstrešju bo kasneje prostor za študijsko in seminarsko delo.

Ekipo priidnih mož iz rakovniške župnije in salezijancev je doslej opravila že nad 1500 prostovoljnih delovnih ur.

ČE TE BO EKONOM SKOZI VRATA ...

Francek Piccollo pripoveduje. Drugo leto sem bil v drugem razredu in nekega dne so mi pri kosilu rekli, da me v govorilnici čaka mama. Našel sem jo jokajočo:

»Mama, kaj se je zgodilo?«

»Nič, Francek, nič. Vidiš, revni smo, ne moremo plačati vzdrževalnine. Ekonom je dejal, da boš moral iti domov.«

Jokala je zaradi te grožnje. Moral sem se vrniti v šolo, popoldne sem spet šel k mami v govorilnico. Zdaj je bila vesela in nasmejana. Rekla mi je:

»Glej, Francek, zdaj ne jokam več. Bila sem pri don Bosku in dejal mi je: Dobra žena, povejte svojemu fantu, če ga bo ekonom poslal skozi vrata, naj se vrne skozi cerkev in naj pride k meni. Don Bosko ga ne bo nikoli poslal proč.«

Potem me je mama poljubila in odšla. Še tisti večer me je klical ekonom. Ves prestrašen sem najprej skočil k don Bosku. Potrkal sem na njegova vrata:

»Kdo je?«

»Jaz sem, Francek Piccollo.«

»Le pridi. No, Francek,« in je vzel list papirja, »koliko mesecev vzdrževalnine dolguje tvoja mama?«

Povedal sem številko in don Bosko je obzirno podpisal potrdilo o plačani vzdrževalnini za vse leto in ga podpisal. Nihče ni opazil njegove velikodušnosti, niti ekonom ne, kateremu sem prinesel potrdilo.

Bil sem ginjen, bolj zaradi obzirnega načina, s katerim mi je bilo pomagano, kakor zaradi same dobrote.

SRCE ZA ...

Minila so druga tri leta.

Bil sem že v petem razredu. Nekega dne je nekaj nas večjih obkrožalo don Boska sprehajaje se pod stebriščem. Želel sem govoriti z njim na samem, a se nisem upal. Kakor vedno, je to opazil, takoj me je potegnil v stran in rekel:

»Nekaj bi mi rad povedal, kajne?«

»Uganili ste.

Ne bi rad, da bi drugi slišali.«

Zašepetal sem mu na uho: »Rad bi vam nekaj podaril. Mislim, da vam bo všeč.«

»Kakšno darilo mi hočeš dati?«

»Sebe. Vzemite me!« Don Bosko se je nasmešnil:

»Kaj pa naj s takšnim tičkom?« Takoj pa se je zresnil in mi dejal: »Hvala, Francek. Ne bi mi mogel dati lepšega darila. Sprejemem ga, ne zase, temveč da te darujem in vsega posvetim Gospodu in Mariji Pomočnici.«

Franc Piccollo je postal salezijanec in duhovnik, 30 let je delal na Siciliji kot učitelj, ravnatelj in potem inšpektor salezijanskih ustanov. Živel je do leta 1930.

Teresio Bosco, Don Bosko, Ljubljana 1988, 315-316.

**SREČANJE
Z DON BOSKOM**

Zahvaljujem se vam, da prejemam redno Salezijanski vestnik. Shranjene imamo vse številke, odkar nam jih pošiljate, tako da lahko vsak izmed nas večkrat seže po njih. Z življenjem in delom sv. Janeza Boska me je seznanil moj pokojni duhovnik g. Ivan Kobal že v zgodnjih otroških letih. Vedno je rad in veliko pripovedoval o njem: pri Božji službi, pri verouku, ob srečanjih ali ob obisku njegove knjižnice, saj je nam otrokom z velikim veseljem posojal knjige in nam svetoval, pri tem pa nam je sv. Janeza Boska dajal za zgled.

Zorka, Cerknica

Veseli smo, da toliki res z velikim veseljem jemljete v roke naš Vestnik. Ko se pripravljamo na jubilejno 500. številko (ta bo izšla kot letošnja 4. številka), bi bilo prav zanimivo zvedeti, kdo hrani doma najstarejšo številko – morda še predvojne izvide. Verjetno smo se mnogi Slovenci tako kot vi, spoštovana gospa, z don Boskom srečali prek domačega duhovnika. Prepričan sem, da je sv. Janez Bosko tudi za mnoge mlade danes izredno močan in privlačen zgled svetosti, za starše in vzgojitelje pa velik navdih za vzgojo mladih rodov.

MOLITVENI NAMENI

Salezijanski vestnik je vedno lep, vzpodbuden, posebno še za mlade je toliko lepega. Kdor ga vzame v roke in ga prebere, mu je sigurno všeč, kakor je tudi meni, čeprav sem stara 75 let. Vedno ga preberem, posebno zvečer, ko molim molitveni namen in se zraven kaj preberem. Prosila pa bi

vas, če bi lahko na vaš naslov poslala skromen dar za stroške. Prosim, če pošljete točen naslov.
Angela, Polzela

Slovenska Cerkev in Salezijanska družba sta nadvse hvaležna tolikim, ki ste povezani v Salezijansko molitveno združenje za duhovne poklice, družine in mladino. Gotovo ste izprosil duhovni poklic že prenekateremu mlademu fantu ali dekletu, pa čeprav ga morda niti ne poznate. Bog vselej uslišuje naše prošnje. Če pa želite prispevati kak dar za Salezijanski vestnik, ga lahko nakazete prek **Žiro računa** (glejte str. 26), v vrednostnem pismu ali s pošto nakaznico na naslov:

**Salezijanski vestnik,
Rakovniška 6, p.p. 2404,
1001 Ljubljana.**

ŠE SO ŠTEVILNE DRUŽINE

Sem mati številne družine. Rodila sem devet otrok. Eden mi je hitro po porodu umrl, a smo potem sprejeli tujega otroka, ki so mu umrli starši. Naši otroci so ga lepo sprejeli. Izsolal se je za učitelja. Danes je star 50 let in lahko rečem, da me še ni razzallil. Vsi moji otroci so dobri in pošteni. Imam že 22 unukov in 11 pravnukov. Vsi se imamo radi.
E. M.

Čestitamo vsem mamam oz. vsem staršem, ki so z veliko ljubeznijo sprejeli več otrok. Kako lepo je slišati mlado dekle današnjega časa, ki izjavlja: *Ko se bom poročila, bi rada imela pet, šest otrok!* Družin z veliko otroki je bilo včasih res več kot danes, a tudi danes, hvala Bogu, so družine, ki imajo večje število otrok. Srečanja s takimi družinami so vselej tako osrečujoča. Vsak otrok resnično prinaša blagoslov v družino. Zato je prav, da tudi molimo za zdrave in pogumne slovenske in krščanske družine, obnem pa jim po svojih močeh priskočimo na pomoč.

**PROSITE
IN BOSTE PREJELI**

Morda se še spominjate, ko ste me na dan večnega češčenja sprejeli med molivce za duhovne poklice. Takrat sem vam povedala, da že več let dnevno molim rožni venec za duhovne poklice. Sedaj upam, da se prošnje uresničujejo. Moj sorodnik se je odločil in šel k jezuitom. Prosim vas, da ga še vi vključite v svoje molitve in prošnje. Marsikaj bi vam še rada napisala, pa ne morem, ker imam parkinsovo bolezen in težko pišem, pa tudi stara sem 82 let.

Pavla, Rogaška Slatina

Mnogi morda mislijo, da je odločitev za duhovni poklic predvsem zadeva nekaterih mladih, ki se pač odločijo ali pa ne za tako pot. To nikakor ne drži. Vabilo k molitvi za duhovne poklice velja vsem, saj smo vsi odgovorni za to, da bi bilo dovolj delavcev v Gospodovem vinogradu. Jezus nas spodbuja: *Prositate Gospoda žetve*. Vabilo k molitvi ne velja zgolj ostarelim, češ, oni imajo največ časa. Vabilo velja tudi družinam, da bi po njihovi molitvi morda dozorel kak duhovni poklic tudi v njihovi sredi. Vabilo velja vsem mladim, ki se morajo v vsej odgovornosti v času mladosti odločiti za pravo pot – in zakaj ne bi bila njihova pot morda prav pot duhovnega poklica? Če Gospod kliče, se mu ne gre ustavljati.

Na uredništvo Salezijanskega vestnika je prišlo je še veliko drugih pisem in prispevkov, žal pa ni mogoče objaviti vseh. Se opravičujemo. Vabljeni, da napišete, vprašate, narišete, poveste svoje mnenje.

Janez POTOČNIK
urednik Salezijanskega Vestnika

SALEZIJANSKI KOLEDAR

MAREC

- 12. bl. Alojzij Orione
- 24. Spomin Marije Pomočnice
- 28. Zadnja nedelja, shod na Rakovniku ob 14.30
- 31. Spomin sv. Janeza Boska

APRIL

- 8. Mladinska maša na Rakovniku ob 18.30
- 24. Spomin Marije Pomočnice
- 25. Zadnja nedelja, shod na Rakovniku ob 14.30
- 30. Spomin sv. Janeza Boska

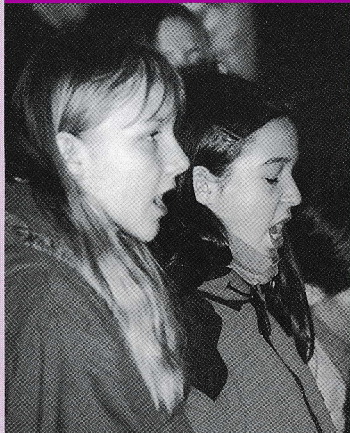
MLADINSKA MAŠA

Vsak prvi četrtek v mesecu
ob 18.30 na RAKOVNIKU

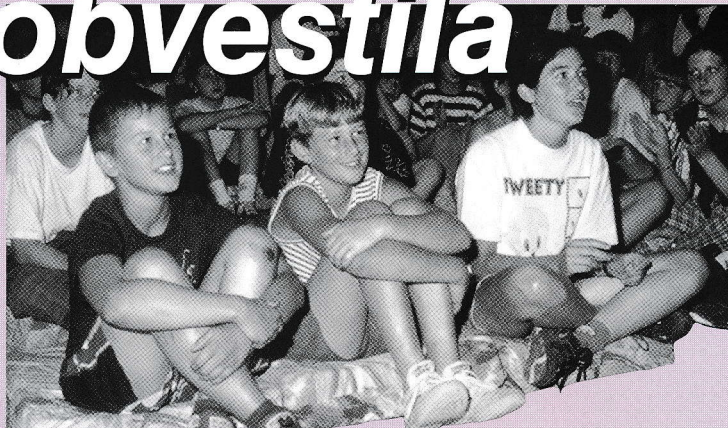

- 4. marec
- 8. april
- 6. maj

Salezijanska mladinska pastoralna

obvestila

MEDNARODNI SEMINAR: MLADI, ULICA, PRIHODNOST

- 8.-10. april: **Ljubljana** (Teološka fakulteta),
Informacije in prijave: SKALA, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-1419

SREČANJE ZA ANIMATORJE ORATORIJA IN ČARNEGA JEZERA

- 10. april: **Ljubljana - Rakovnik**,
Animatorji oratorija od 9.00-14.00, Čarnega jezera od 15.00-17.00

SEMINAR ZA VODITELJE ORATORIJA

- 25. - 27. april: **Želimlje**. Začetek v nedeljo ob 16.00, sklep s kosilom.
Prijave: Janez Potočnik, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-3039

POSTNE DUHOVNE VAJE ZA MLADE

- 12.-14. marec: **POHORJE**, prijave: Jože Vidic, tel. 061/793-633
- 19.-21. marec: **KOPRIVNIK**, za študente, prijave: M.Lisec, tel. 061/127-1419
Začetek prvi dan ob 19.00, sklep s kosilom

POMLADANSKI ŠPORTNI TURNIR ZA MLADE

- 24. april: **Lj. Kodeljevo**. Začetek ob 9.00, sklep predvidoma ob 17.00
Prijave: Metod Ogorevc, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-1459

DUHOVNE VAJE – ŽELIMLJE

- 19.-21. marec: **za fante 4.-6. r.** Začetek ob 17.00, sklep s kosilom
Prijave: Peter Polc, tel. 061/1702-115 ali 061/1702-100

DUHOVNE VAJE ZA MINISTRANTE

- 14.-16. maj: **Trstenik**, za ministrante od 12 do 17 let. Začetek ob 19.00
Prijave: Janez Potočnik, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 061/127-3039

STREETBALL – ULIČNA KOŠARKA – ZA MINISTRANTE

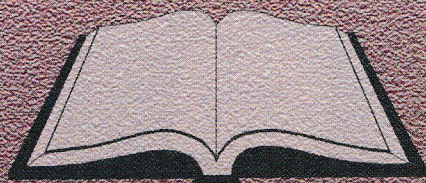
- 17. april: **Želimlje**. Začetek ob 10.00, sklep predvidoma ob 15.00
Za ministrante do vključno 8. razreda. Mlajši do 6. r., starejši do 8. r.
Informacije in prijave: Jože Brečko, tel. 061/1702-100

DUHOVNE VAJE IN DRUGA SREČANJA PRI SESTRAH HMP

- 12.-14. marec: BLED, **dekle, postani – OIV**, prijave s. Damjana
- 19.-21. marec: BLED, **za birmanke**, prijave s. Ivanka
- 26.-28. marec: BLED, **uvajanje v molitev za mlade**, prijave s. Ivanka
- 27. marec: LJ.-GORNJI TRG, **gospodinjska sobota**, prijave s. Damjana
- 9.-11. april: SV. PRIMOŽ, **dekle, postani – OIV**, prijave s. Damjana
- 16.-18. april: BLED, **za birmanke**, prijave s. Ivanka
- 27.-30. april: BLED, **duhovne vaje za mlade**, prijave s. Ivanka
Začetek za vse skupine ob 19.00, gospodinjska sobota ves dan
Prijave: s. Ivanka, tel. 064/741-075, s. Damjana, tel. 061/125-9204

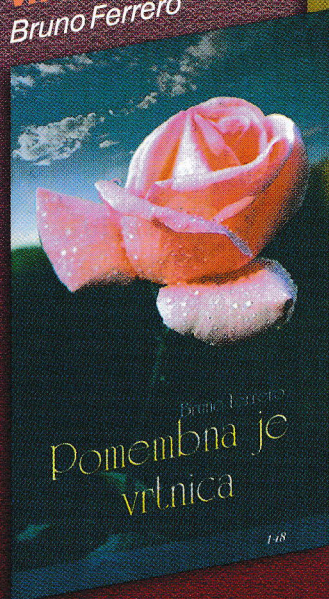
www.salve.si/vestnik

knjige

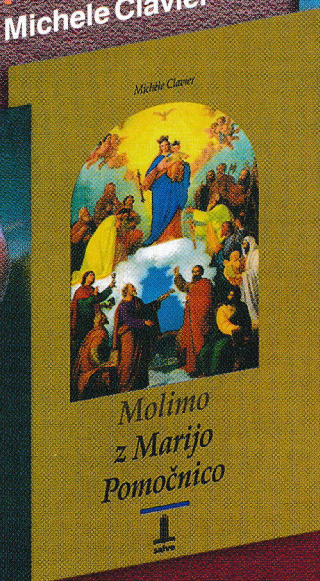
grafične storitve

**POMEMBNA JE
VRTNICA**
Bruno Ferrero

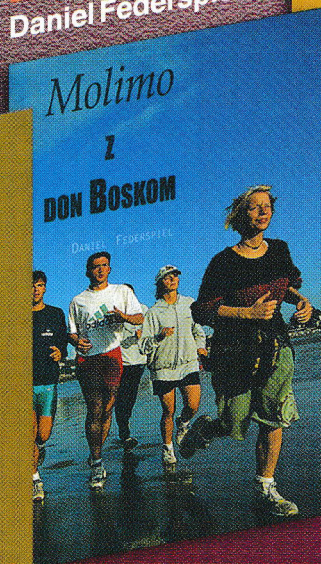
Vrtnica nam s svojo simbolično govorico in s kratkimi zgodbami osvetljuje vsakdanje življenje. Cena: 200 SIT

**MOLIMO Z MARIJO
POMOČNICO**
Michele Clavier

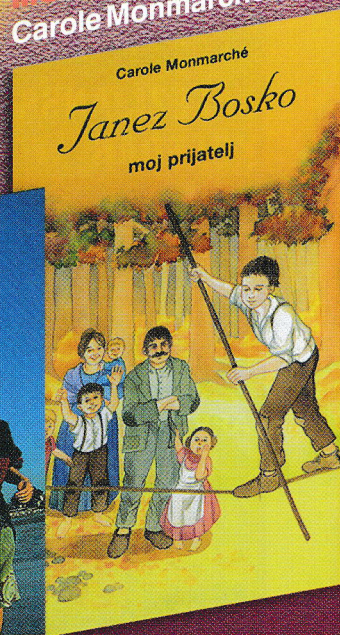
Z razmišljanji in čudovitimi Marijinimi podobami odkrivajmo lepote življenja. Cena: 450 SIT

**MOLIMO Z DON
BOSKOM**
Daniel Federspiel

Don Boskova vzgoja za mlade na prehodu tisočletja. Cena: 450 SIT

**JANEZ BOSKO
MOJ PRIJATELJ**
Carole Monmarché

Če želiš postati dober prijatelj z Bogom in vsemi ljudmi, te Janez Bosko nagovarja s svojo življenjsko zgodbo. Cena: 1.200 SIT

spominki

